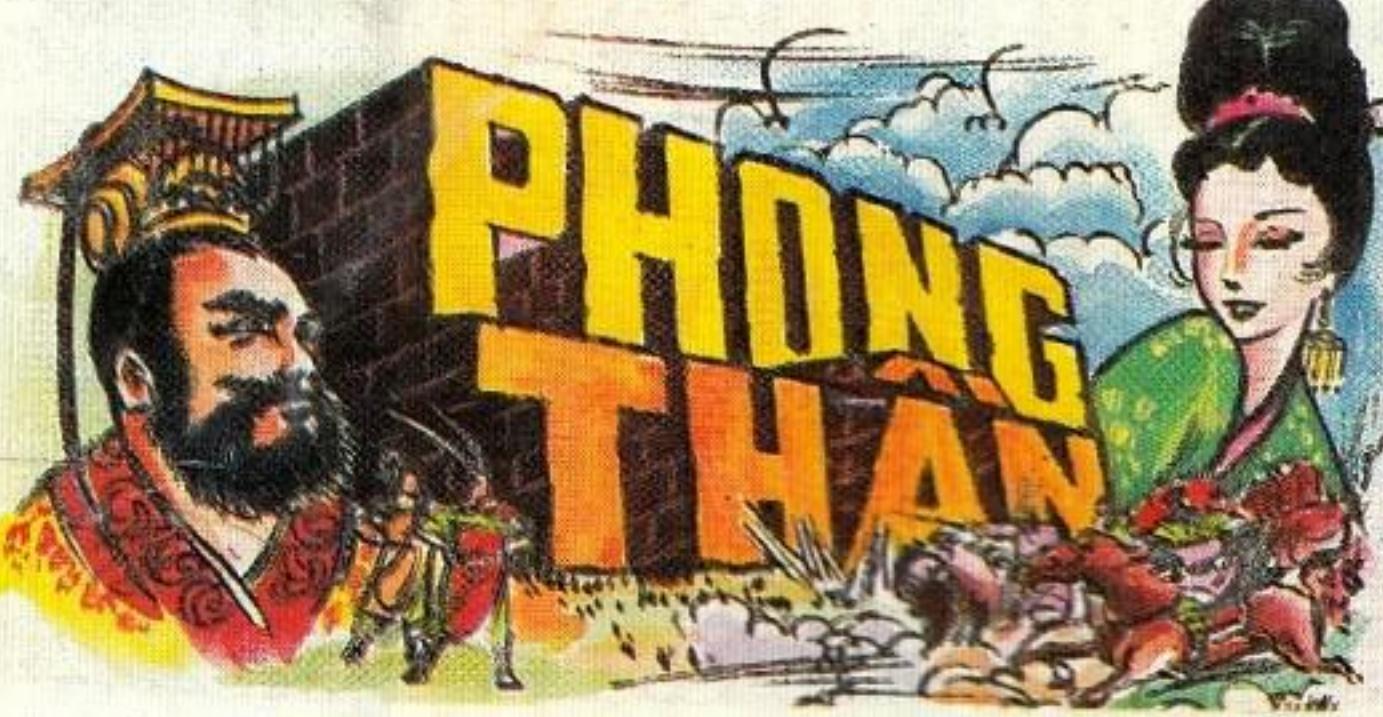

TRUYỆN
TRANH

TẬP 21

PHONG THẦN

LA TUYỀN

NỔI LỬA - ĐỐT TÂY KỲ

PHẬT

YÊU YÊU THƯƠNG MÃI

thuongmaitr

TẬP 21

LA TUYÊN NỔI LỬA ĐỐT
TÂY KỲ

KIM KHÁNH

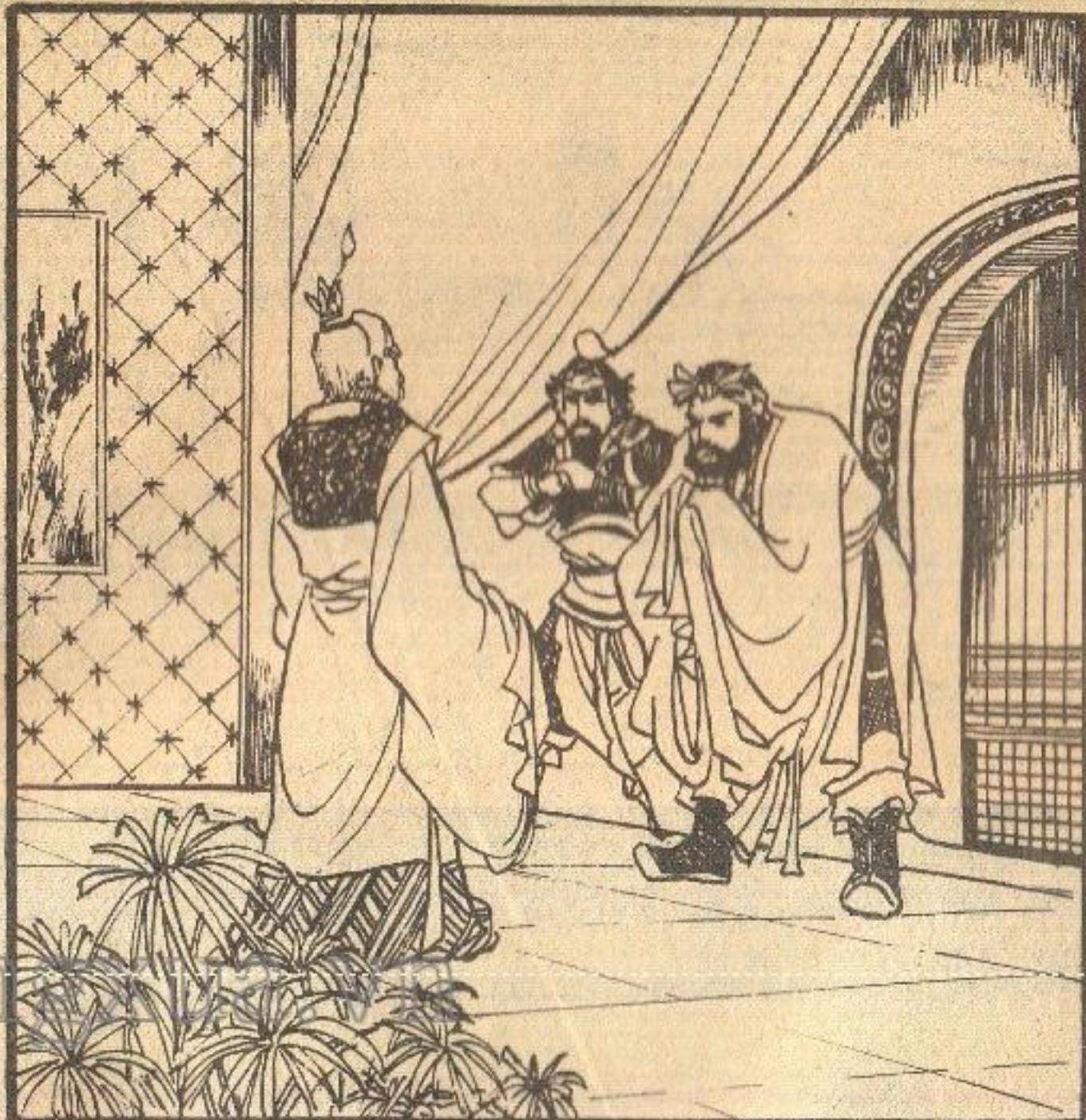
vẽ
SƠN LÂM

soạn lời

(Theo truyện “Phong Thần Diễn Nghĩa” của Trung Hoa)

NHÀ XUẤT BẢN LONG AN
1991

thuongmai

Sau khi nghe lời lẽ phải trái của Tô Hộ, Trịnh Luân chử về đầu Tây Kỳ. Tô Hộ đưa Trịnh Luân vào gặp Tử Nha. Tử Nha an ủi: "Ta biết tướng quân trung nghĩa, chỉ tại vua Trụ thất đức. Nay chúa ta trọng hiền đãi sĩ, tướng quân phải hết lòng phò tá, chờ nên nghi ngờ" Trịnh Luân tạ ơn, Tử Nha dắt Tô Hộ đến ra mắt Võ Vương và tâu: "Ký Châu Hầu Tô Hộ đã về Châu, xin vào ra mắt"...

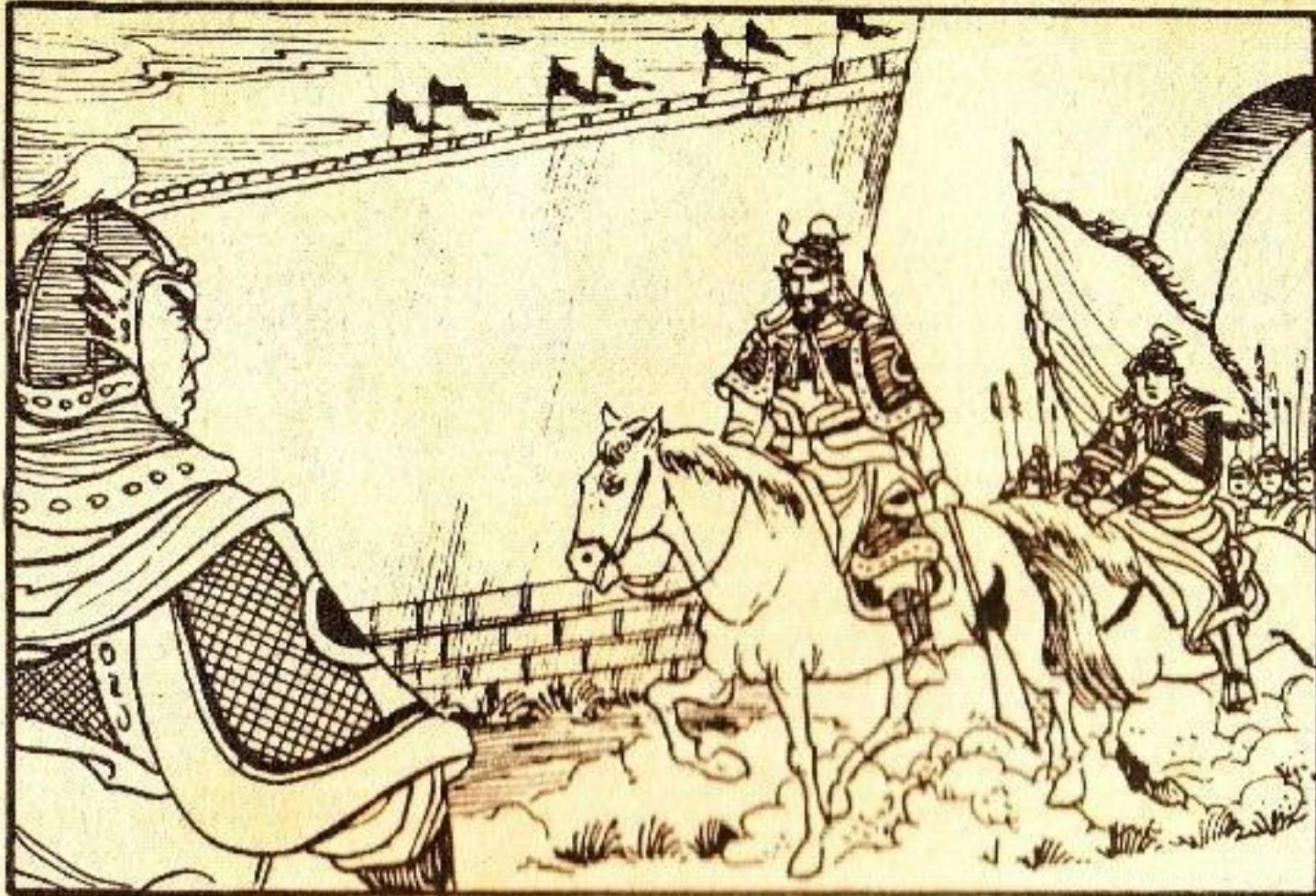

Trụ Vương hay tin Tô Hộ đầu Châu liền họp các quan lại. Quan Đại phu Lý Định tâu: "Nay phải dùng tướng giỏi mới mong thắng giặc. Tôi xin tiến cử Trương Sơn, người này làm được việc đó".

thuongmai

Trương Sơn nhận chiếu chỉ liền sai Tiên Báo và Lý Cầm là tả hữu tiên phuông, dẫn 10 vạn binh đi trước, Tang Nguyên và Mã Đức là 2 viên tướng cảnh theo sau. Binh thế mạnh như rồng, sức người như gió bão.

Khi Trương Sơn kéo quân đến trước thành Tây Kỳ khiêu chiến, Đặng Cửu Công xin xuất trận. Tử Nha nhận lời. Đặng Cửu Công kéo binh ra thành, thấy một tướng mắt đỏ, xem lại là Tiên Báo.

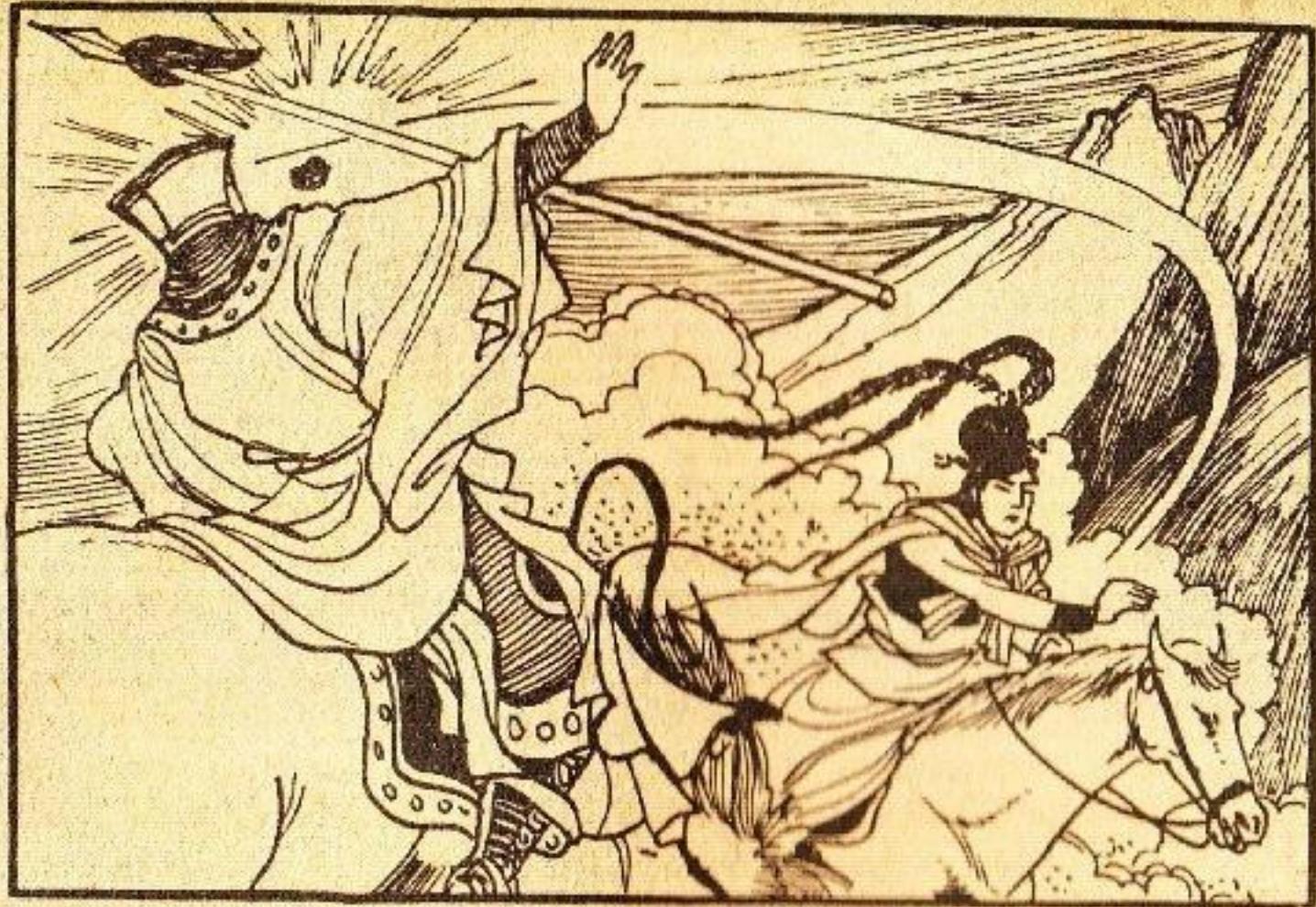
Đặng Cửu Công liền vung đao tới chém. Tiên Báo cố gắng chống đỡ. Đánh được 30 hiệp, Tiên Báo bị rơi đầu, binh Thương vỡ loạn.

Trương Sơn hay tin Tiên Báo bị Đặng Cửu Công chém, nỗi giận kéo quân đến thành khiêu chiến, quyết giết Đặng Cửu Công trả thù cho đại tướng. Đặng Cửu Công lại xin ra trận, nàng Thiên Ngọc xin được cung theo cha.

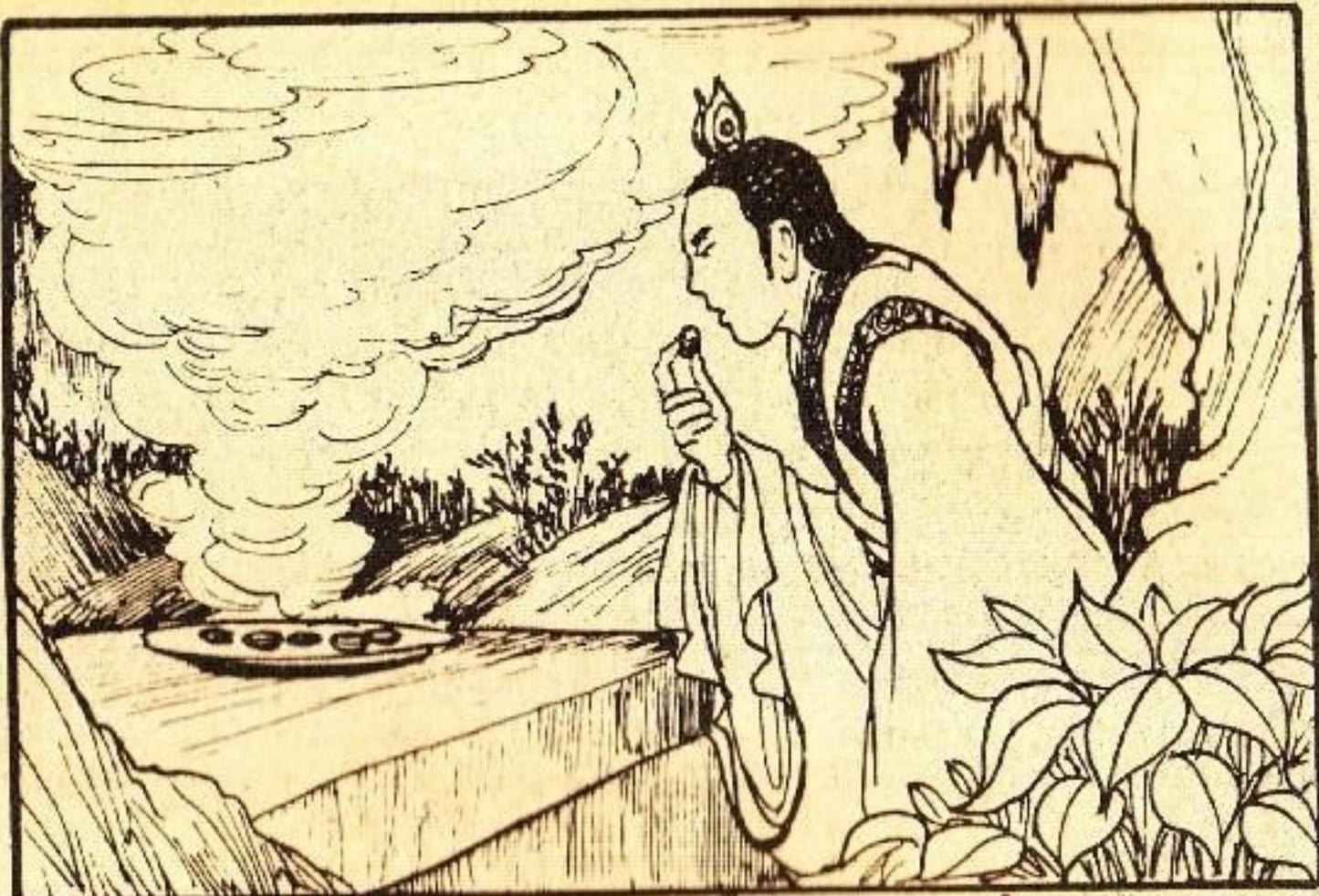
Trương Sơn mắng Cửu Công, rồi đâm liền một giáo, Cửu Công đưa thương ra đỡ. Đánh được 30 hiệp. Đặng Cửu Công toát mồ hôi, không sao bì lại sức mạnh của Trương Sơn.

Thiền Ngọc biết cha mình yếu sức, liền ném vào mặt Trương Sơn một cục đá, Trương Sơn bị đá ném trúng nhầm sống mũi, thất kinh quất ngựa chạy dài, cha con Đặng Cửu Công đắc thắng thâu quân vào thành.

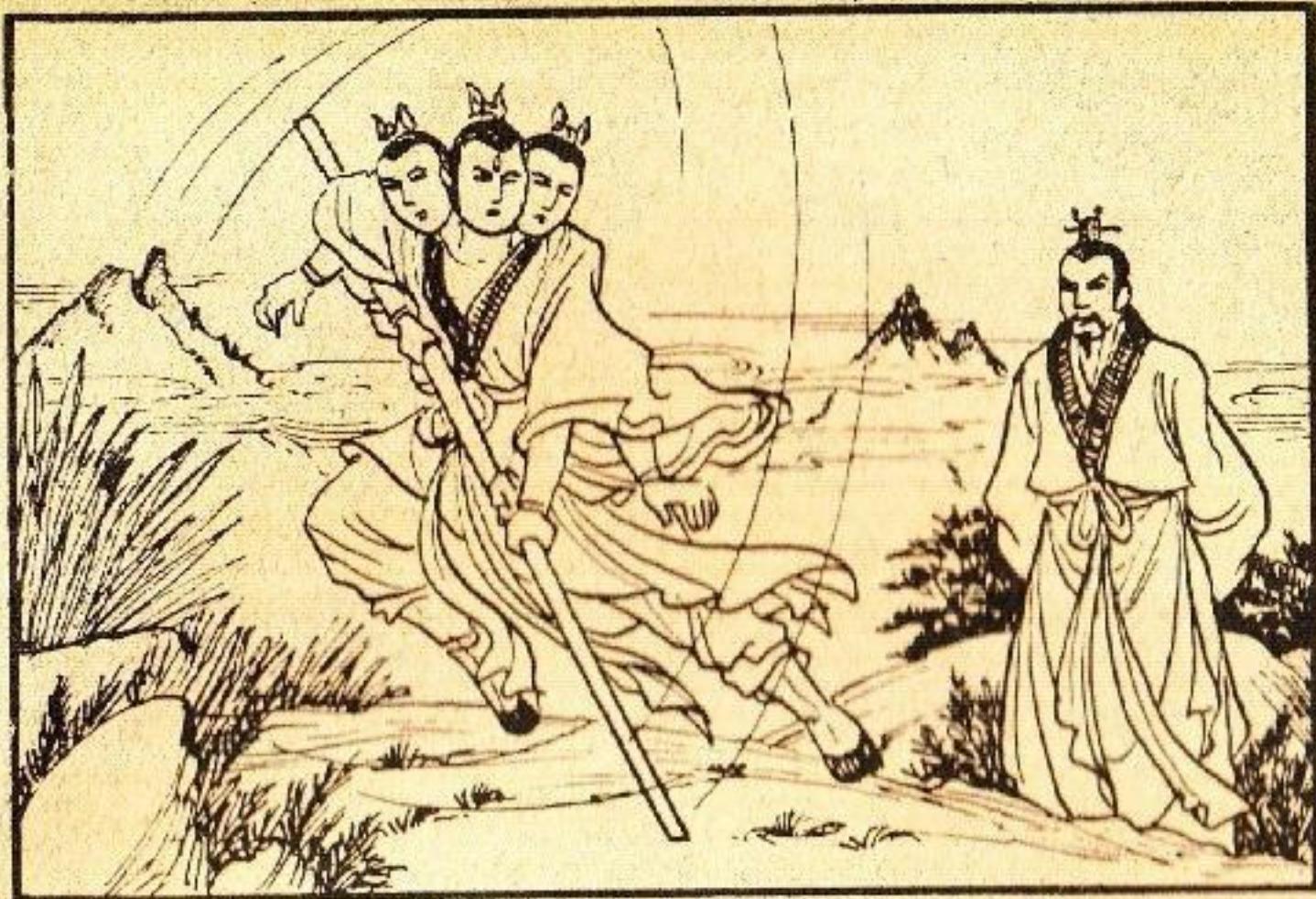
Lúc bấy giờ ở động Đào Nguyên, Quảng Thành Tử cho đòi Ân Giao vào nói: "Võ Vương nay hội chư hầu tại Mạnh Tân để phạt Trụ. Đã đến lúc con trả được thù, thầy muốn con xuống Tây Kỳ giúp Tứ Nha phạt Trụ".

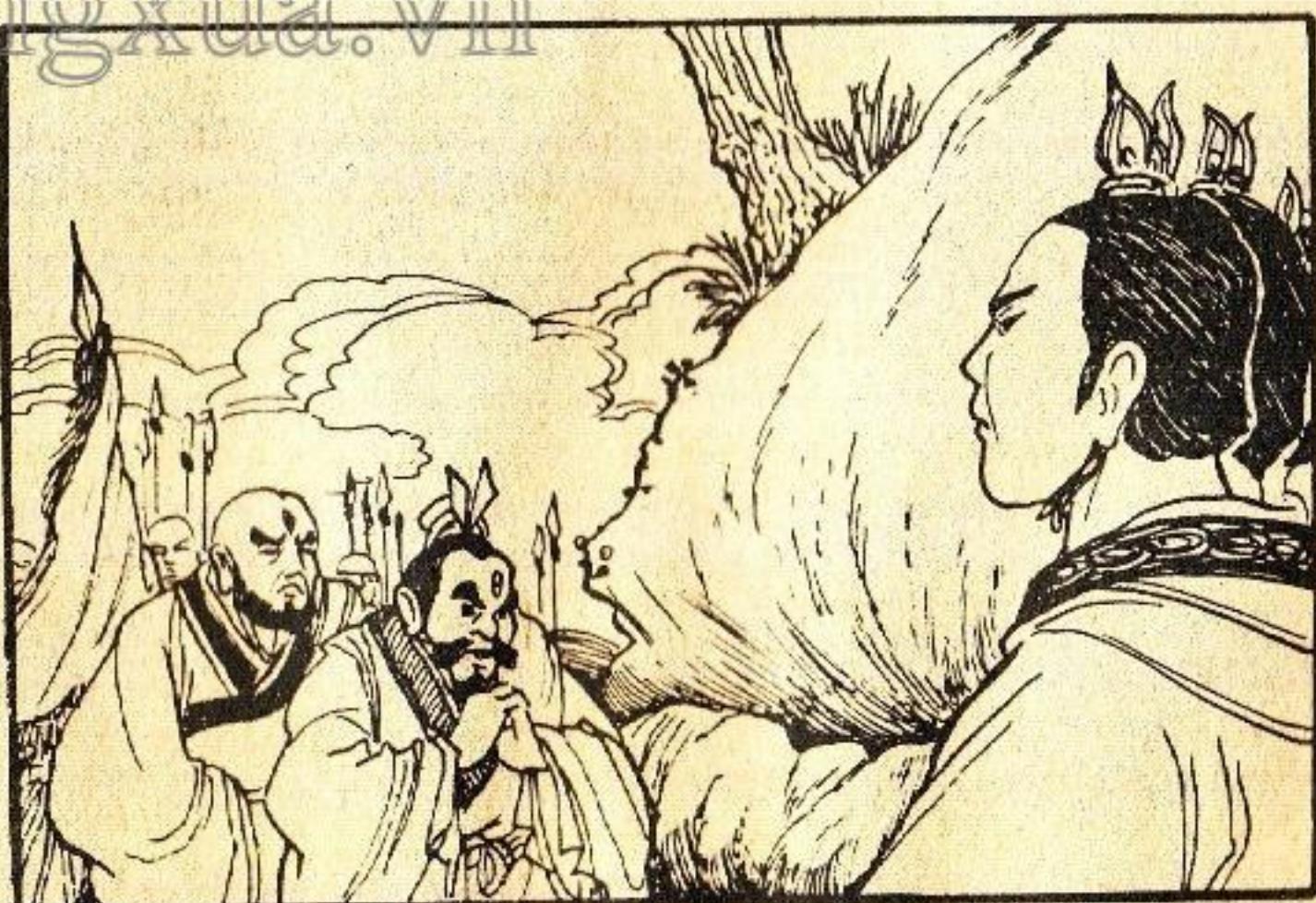
Quảng Thành Tử sai Ân Giao ra sau động để tìm bình khí. Ân Giao đi đến cầu đá, bỗng thấy một cái động, liền qua cầu đáy cửa bước vào, thấy trong động có 4 ghế đá, 1 cái bàn và có 7 hột đậu hơi thơm bốc lên. Ân Giao không thể nhjn, liền bốc ăn hết không còn một hột.

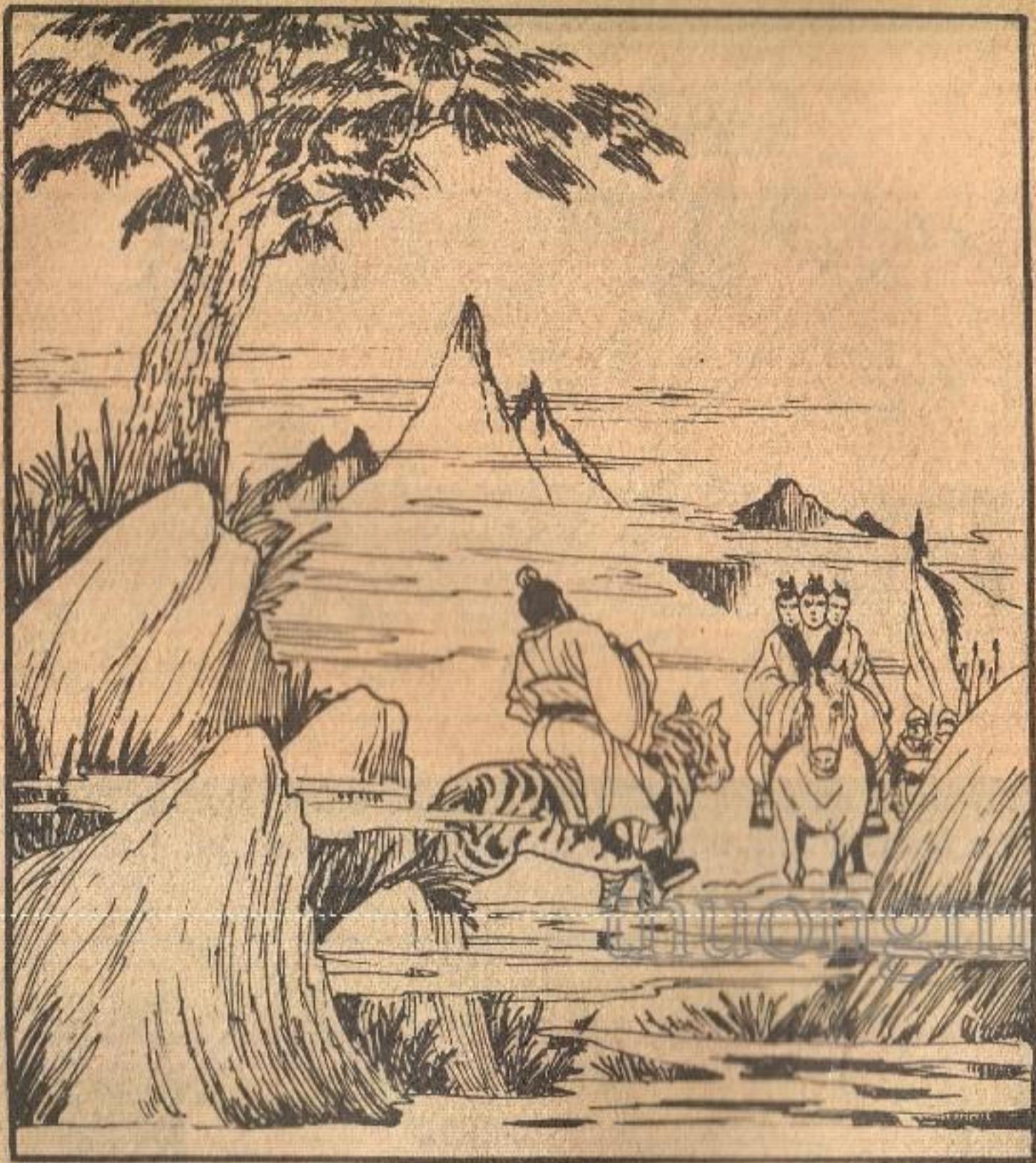
Ân xong rồi lần bước ra khỏi động, trở lại cầu đá. Bỗng nỡ vai Ân Giao kêu rắc 1 tiếng, Ân Giao giật mình nhìn lại thấy vai mình mọc thêm 2 cánh tay. Tiếp đó, 4 cánh tay mọc thêm nữa, và 2 cái đầu ở cổ lòi ra, tất cả là 3 đầu, 6 tay.

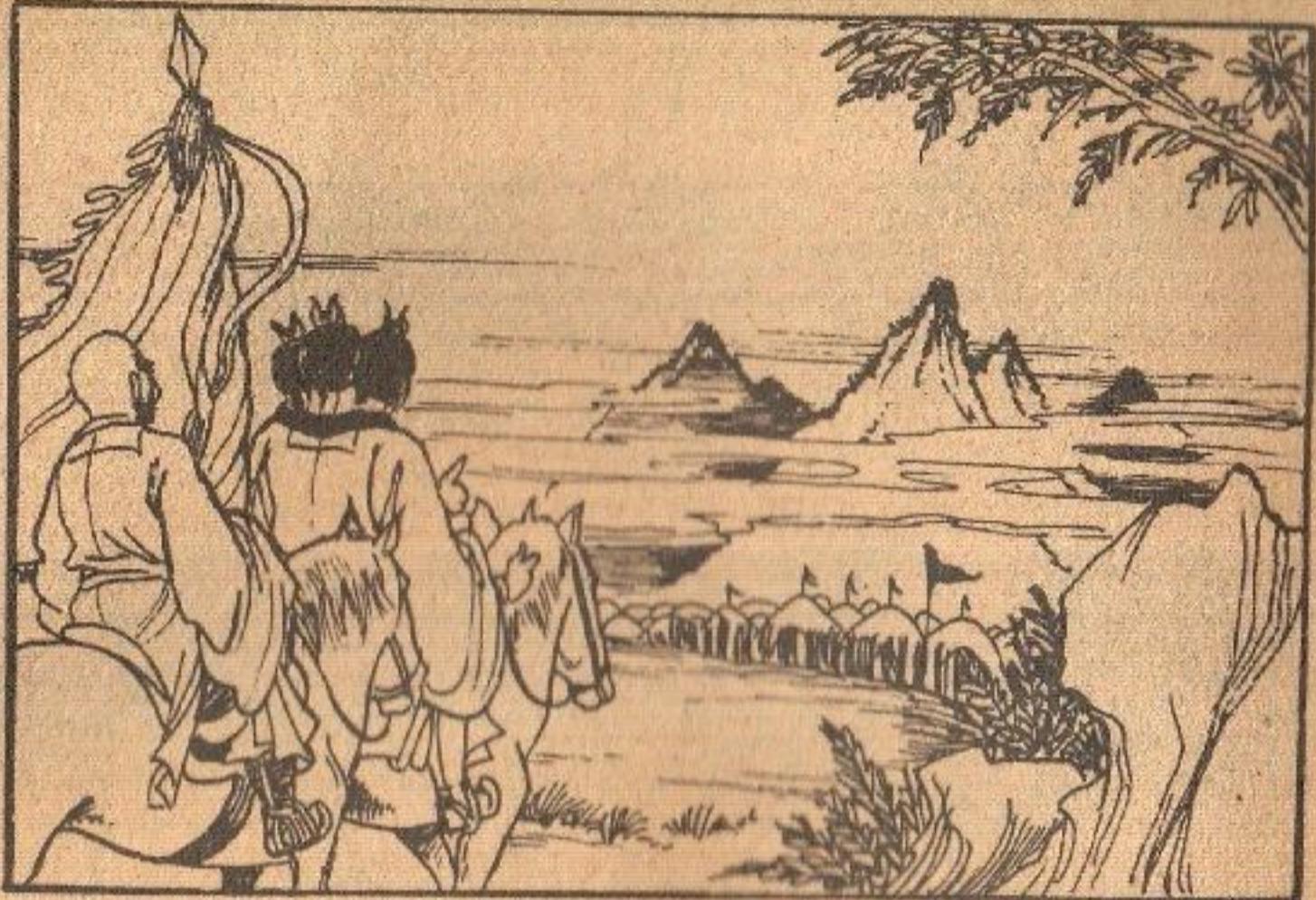
Quảng Thành Tử liền dắt Ân Giao ra động Đào Nguyên dạy nghề đánh kích. Khi Ân Giao đã thuộc, Quảng Thành Tử lại trao các bùa bối như Phiên Thiên An, Lạc Hồn Chung, Thư Hùng Kiếm.

Trên đường đến Tây Kỳ, Ân Giao gặp 2 tướng cướp là Mã Thiện và Ôn Lương. hai tướng này cảm phục Ân Giao cùng kéo quân theo phò.

Đoàn quân di đoạn nữa thì có một đạo sĩ xuất hiện ra mắt Ân Giao. Đạo sĩ nói: "Ta là Thân Công Báo, xin ra mắt điện hạ. Ta muốn nói điện hạ hãy suy nghĩ lại trước khi phò Châu—Cha Mẹ là tình thiêng, con không nên giúp người ngoài đánh cha mình. Cha người tuổi đã già, không bao lâu cơ nghiệp kia sẽ về tay người, chờ đợi khờ giúp người khác đoạt lấy cơ nghiệp của mình. Hơn nữa, chính Tứ Nha đã đốt em người là Ân Hồng ra tro bụi".

Thân Công Báo đi thẳng. Ân Giao ngại ngùng, lòng ngồn ngang trăm mối: "Nếu Tử Nha quả thiệt giết em ta, ta quyết rửa thù cho hả giận." Ân Giao liền kéo quân về dinh Trương để chờ hỏi hư thật.

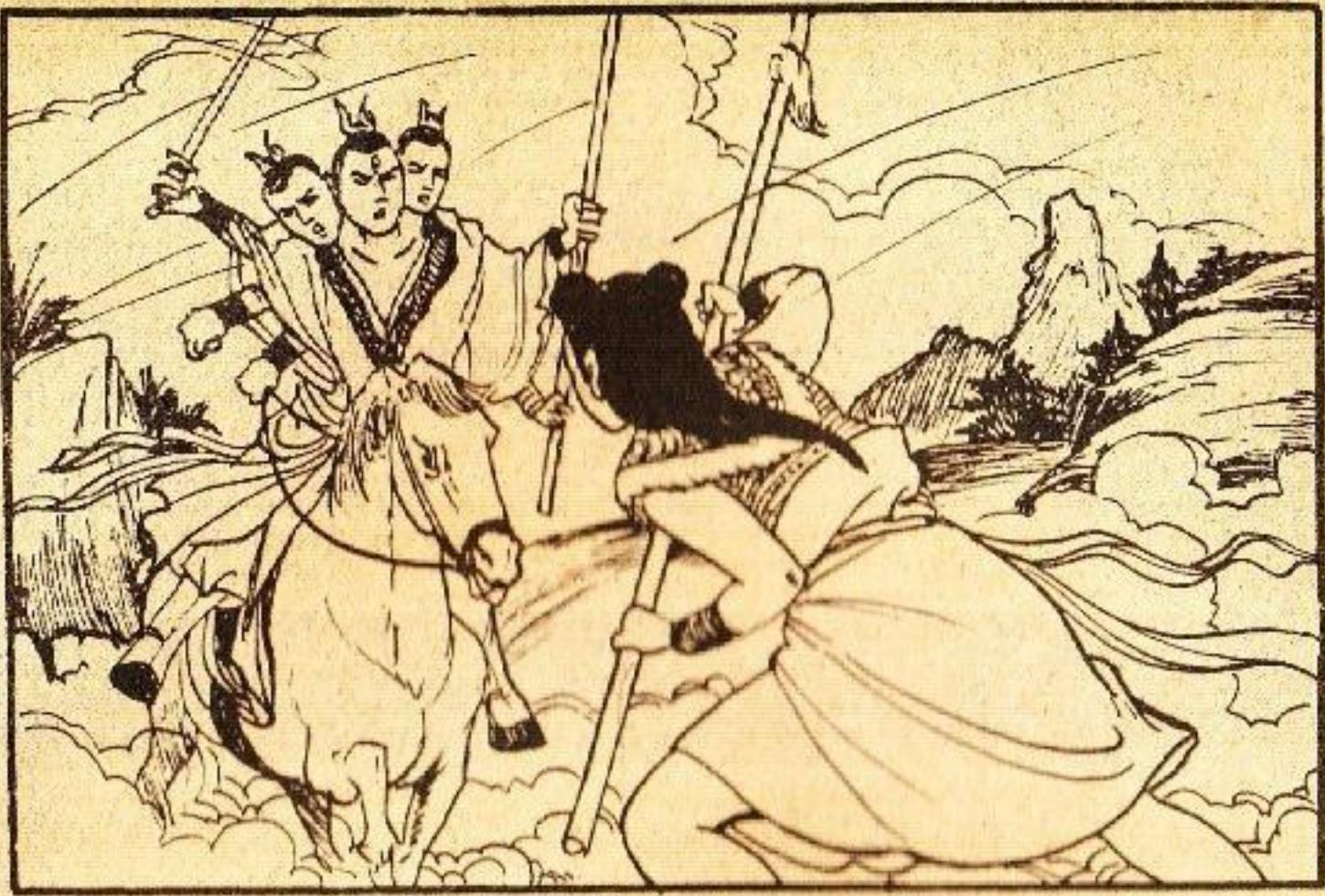
Bấy giờ Trương Sơn lòng buồn bực, không yên, bỗng thấy quân vào báo: "Có một vị tướng đến mời Nguyên soái ra mắt Đông Cung điện hạ". Trương Sơn đi liền đi.

Ân Giao hỏi thăm Ân Hồng. Trương Sơn thưa: "Nhị điện
đem binh chinh phạt Tây Kỳ, bị Tứ Nha dùng Thái cực đồ
đốt nát thành tro". Ân Giao liền bẽ gãy cây cờ lệnh tiễn,
thề rằng: "Nếu ta không giết Khương Thượng, thì ta sẽ
gãy như cây cờ này".

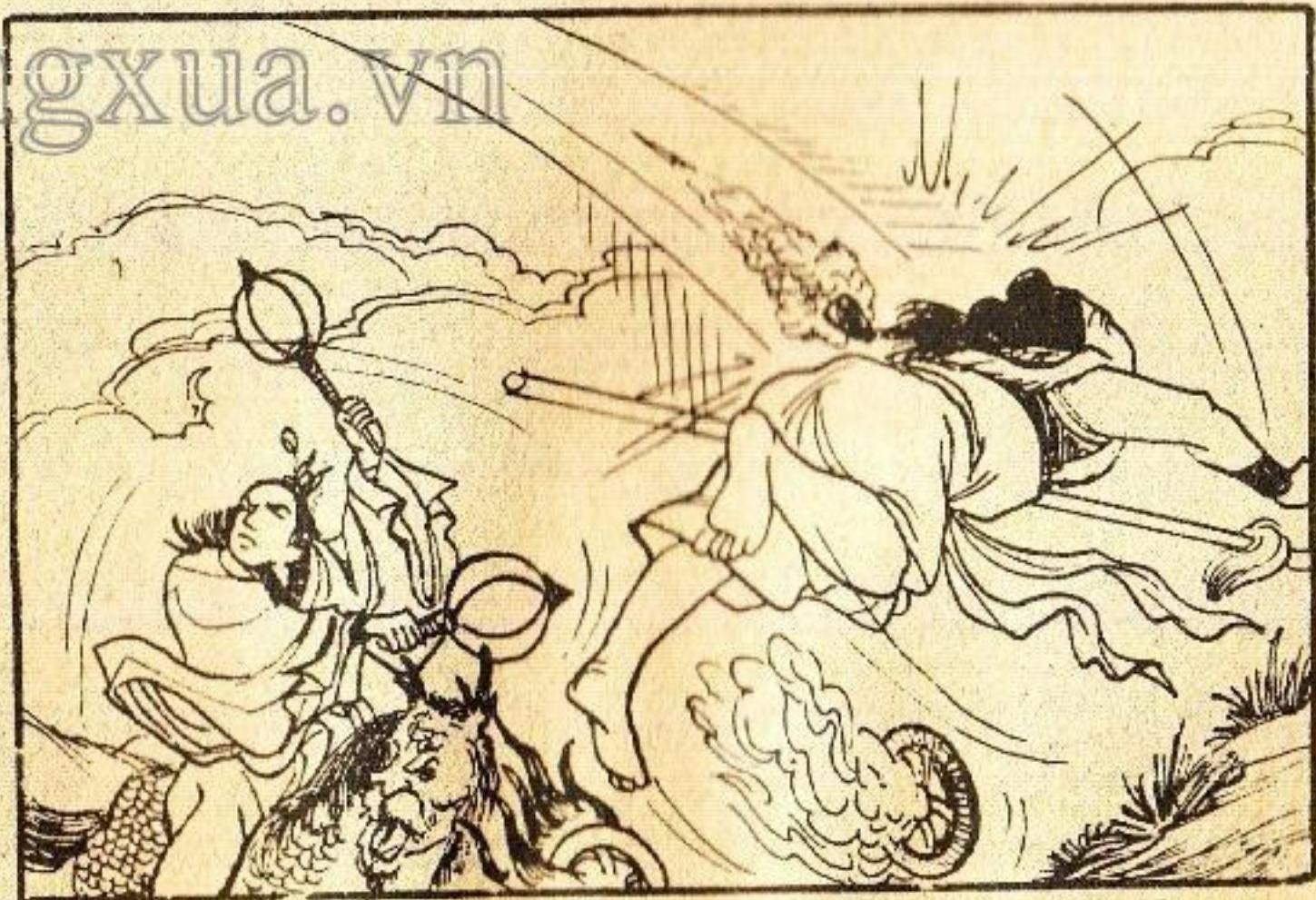

Sáng hôm sau, Ân Giao kéo binh ra trận, kêu Tứ Nha ra
thành, Ân Giao hét: "Sao ngươi dám dùng Thái cực đồ hại
em ta thành tro mạt?" Tứ Nha nói: "Đó là lỗi tại Ân Hồng,
không phải ta muốn sát hại".

Ân Giao nổi giận, lướt tới đâm Tứ Nha. Na Tra vung giáo cản lại, nói: "Đã có ta cùng người đối địch, chờ làm hồn với sư thúc ta".

uongxua.vn

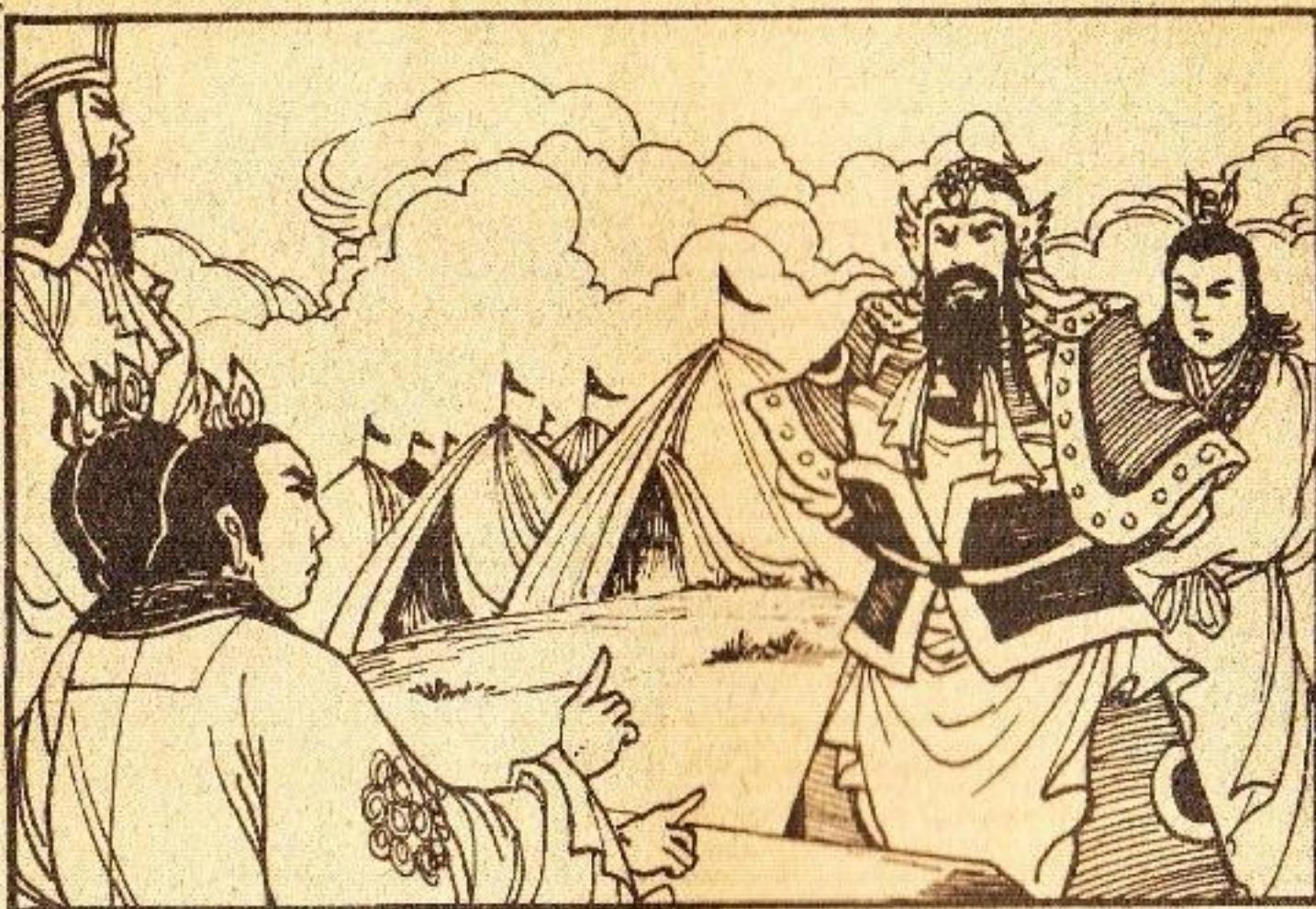
Ân Giao đánh với Na Tra được ít hiệp, lấy Phiên Thiên Án quăng lên đánh nhằm vai Na Tra, Na Tra té xuống xe. Hoàng Thiên Hóa vung song chày đến cản lại, các tướng Châu cứu Na Tra về Thành.

Hoàng Thiên Hóa đánh với Ân Giao được ít hiệp, bị Ân Giao dùng chuông Lạc hồn rung lên, Hoàng Thiên Hóa tâm thần hỗn loạn nhào xuống đất, bị Trương Sơn lanh tay bắt trói.

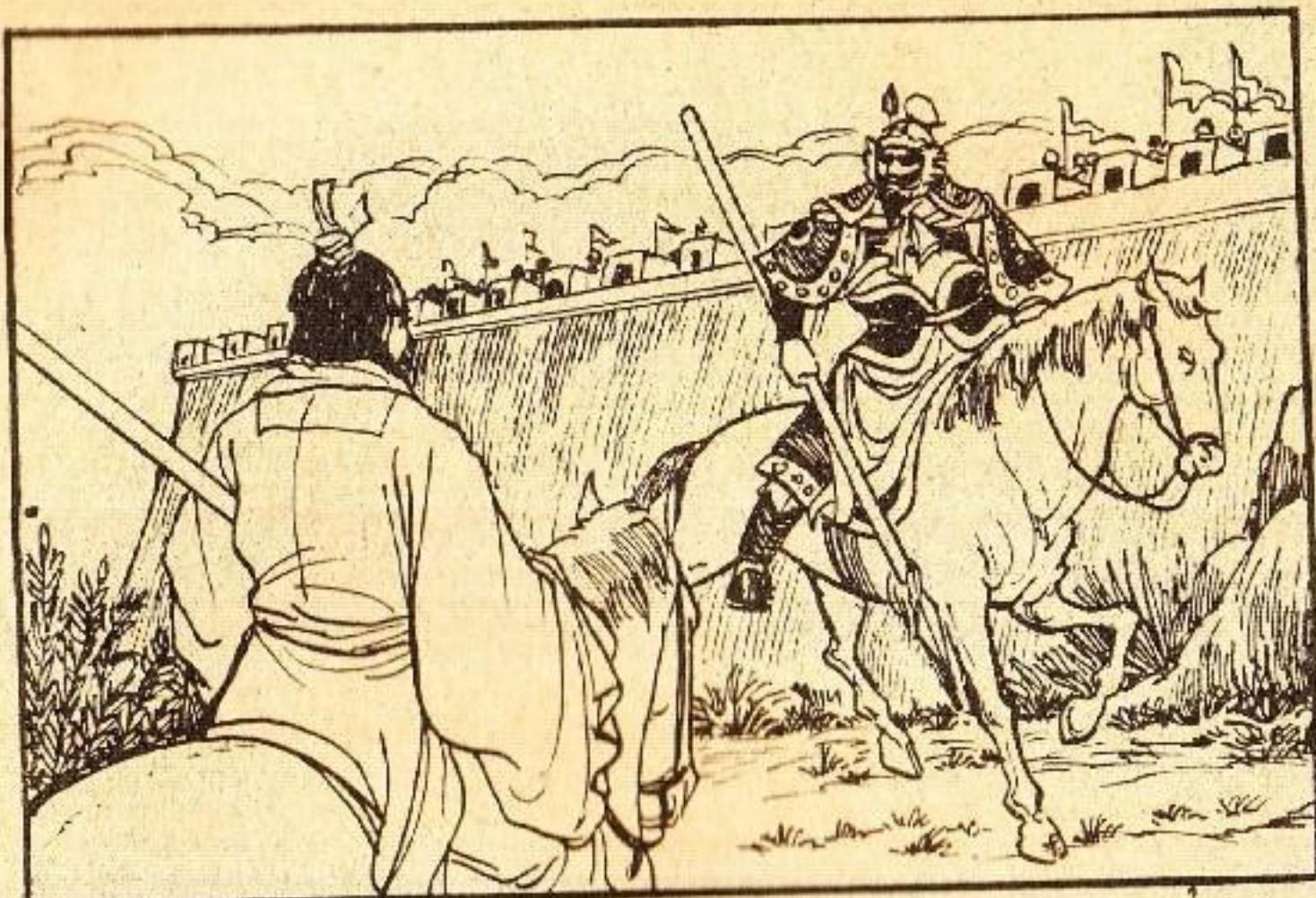
Hoàng Phi Hổ giục thần ngưu đến đánh, Ân Giao liền lấy chuông Lạc hồn rung vài cái. Hoàng Phi Hổ mê man té xuống, bị tướng nhà Thương bắt trói, Dương Tiên sợ Tử Nha lâm nguy, liền phóng chiêng thu quân về thành.

Bấy giờ Ân Giao thắng trận về dinh, truyền dẫn cha con Hoàng Phi Hổ đến trước trướng hỏi: "Người là ai?"
Hoàng Phi Hổ nói: "Ta là Võ Thành vương Hoàng Phi Hổ".

Ân Giao nói: "Trước kia Tướng quân tha anh em ta khỏi chết, nay ta đáp đền ơn ấy. Vậy từ nay tướng quân đừng ra trận giao tranh với ta nữa. Nếu bắt được lần thứ hai ta sẽ xử trí".

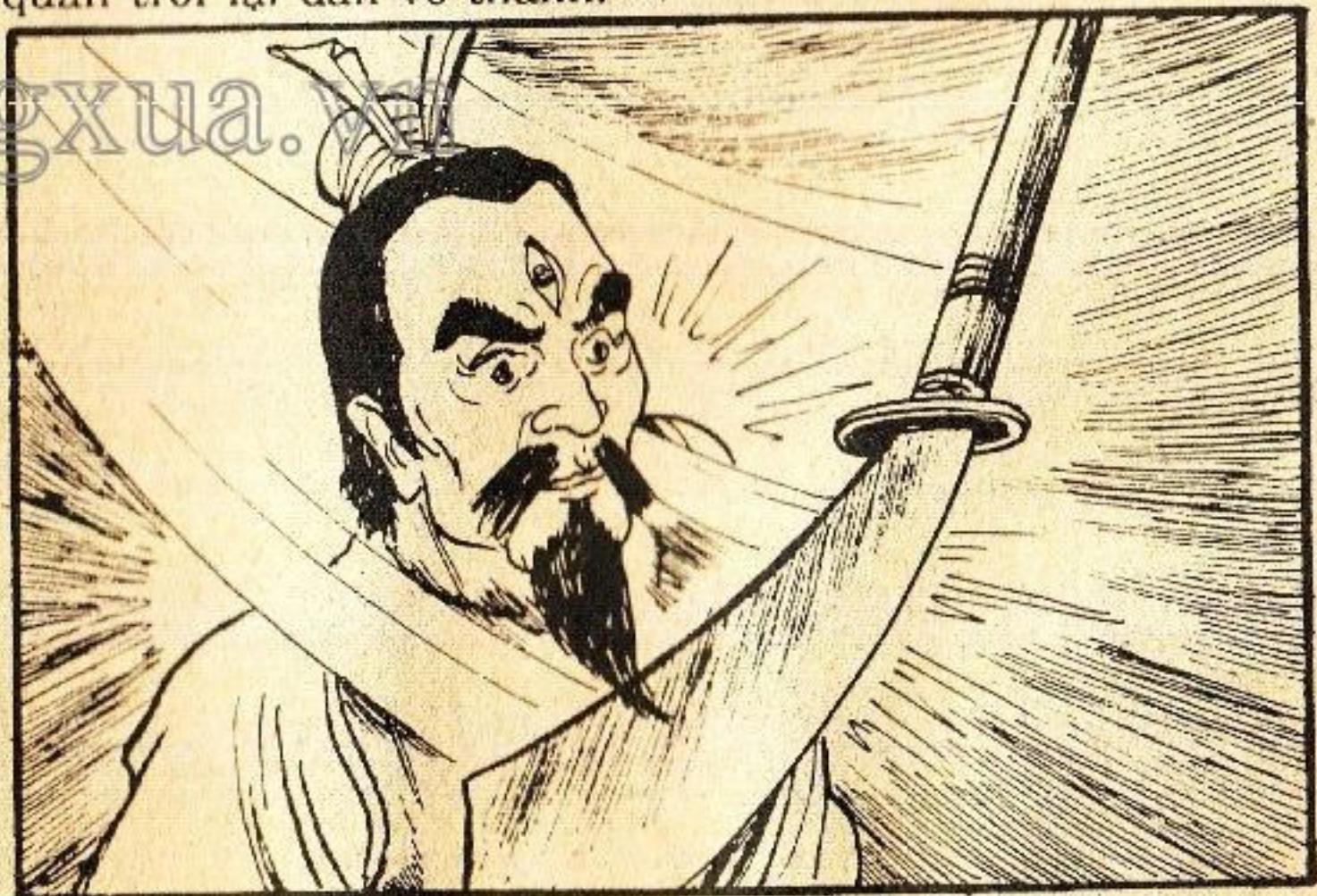
Hôm nay, Ân Giao nóng lòng muốn bắt Tứ Nha để báo thù. Mã Thiện xin ra trận Ân Giao nhận lời. Trong thành, Tứ Nha liền hội ý các tướng cùi Đặng Cửu Công ra đối địch.

Đặng Cửu Công lên ngựa kéo binh ra, thấy tướng có 3 con mắt đang diệu võ dương uy, liền hỏi: "Người tên họ là chi?" Mã Thiện xưng tên. Đặng Cửu Công lướt tới chém dùa. Mã Thiện đứa thương ra đỡ.

Đánh được vài hiệp, Đặng Cửu Công dùng sức mạnh áp đảo cây thương của Mã Thiện, rồi bắt sống Mã Thiện, hồi quân trói lại dẫn về thành.

Tử Nha truyền Nam Cung Hoát đem Mã Thiện ra ngoài xử trảm. Cung Hoát chém một đao, chẳng ngờ Mã Thiện không rụng. Cung Hoát thát kinh, vào báo lại với Tử Nha.

Tử Nha nói: "Các ngươi hãy dùng lửa Tam muội mà đốt thế". Na Tra, Mộc Tra, Kim Tra, Lôi Chấn Tử hợp lực dùng lửa Tam muội đốt một hòi. Mã Thiện cười lớn: "Thôi, ta kiêu các ngươi đây".

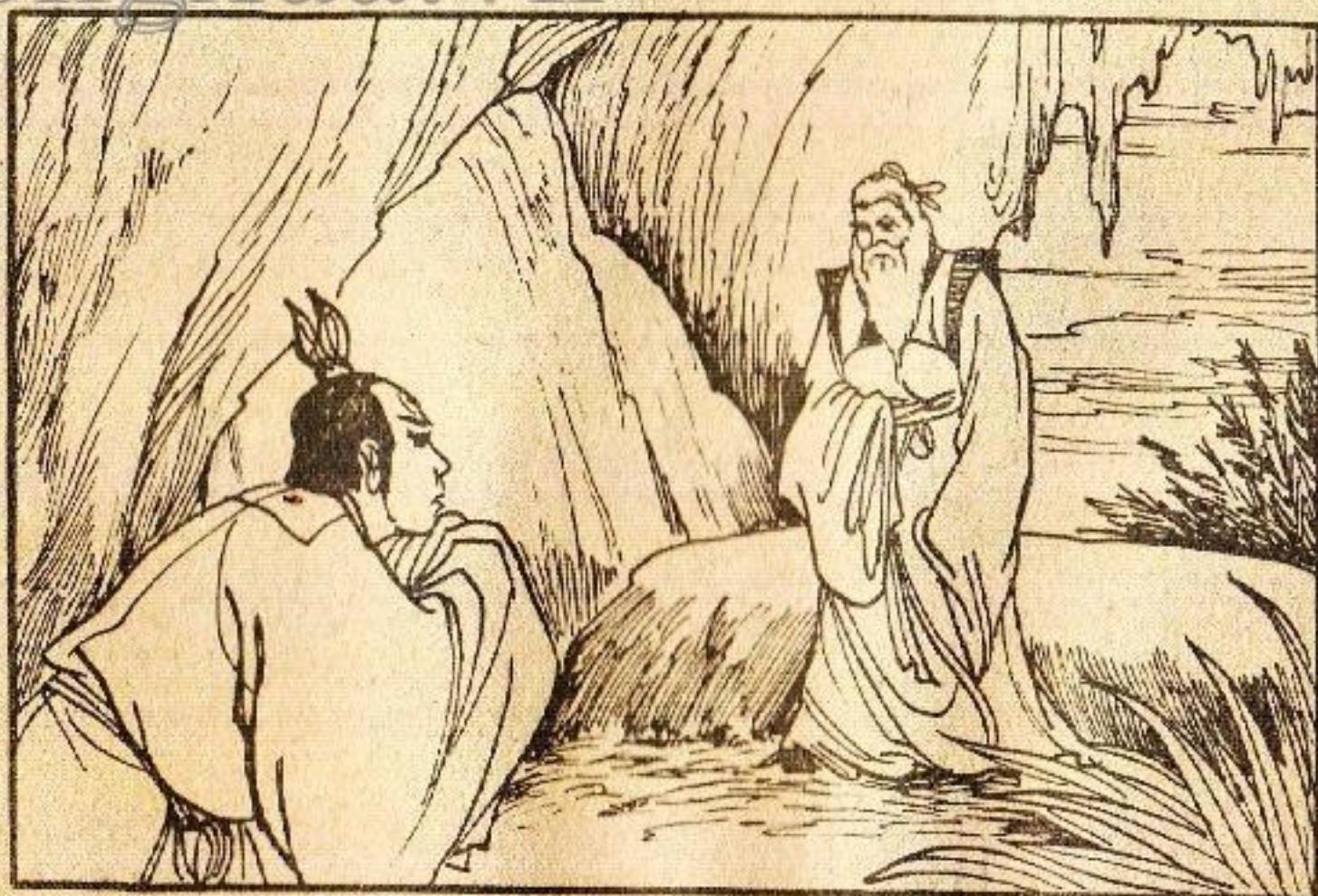
thuongmai

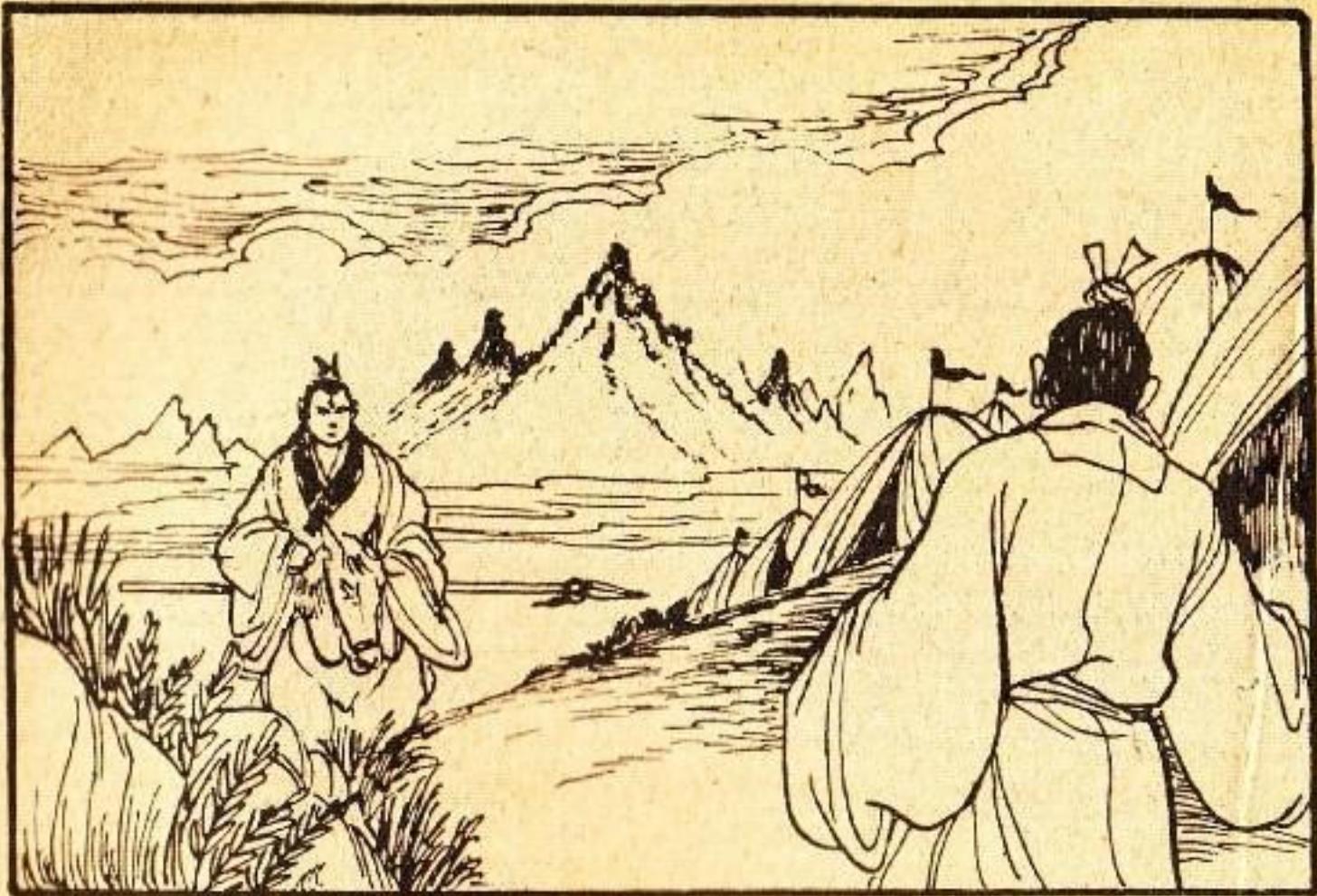
Vừa dứt lời, Mã Thiện đã biến mất. Dương Tiên thưa với Tử Nha: "Tôi xin qua hỏi thăm sư bá Quảng Thành Tử về việc Ân Giao, nhân tiện mượn kiêng chiểu yêu của Văn Trung Tử thì mới trừ được Mã Thiện".

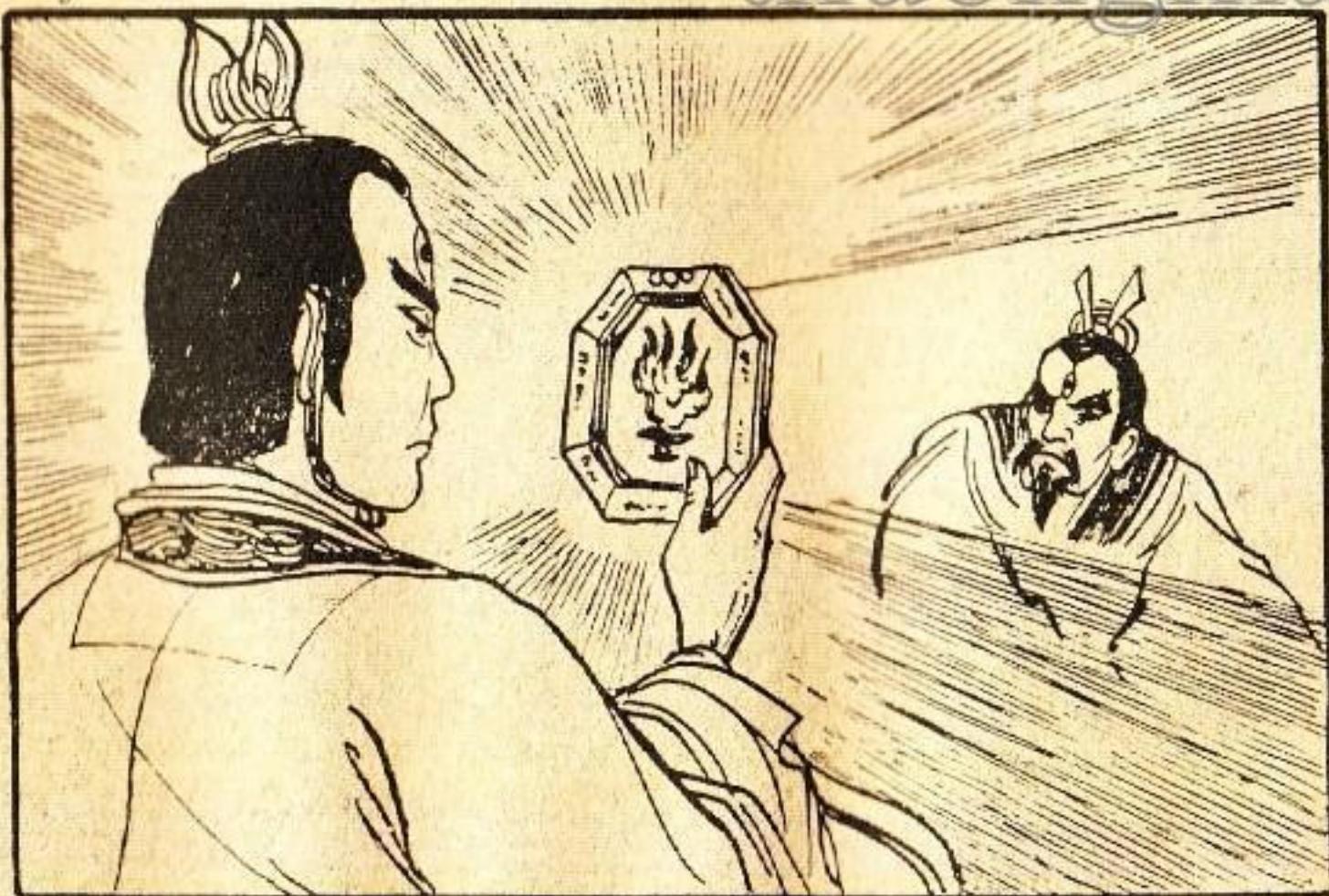
Tử Nha nhận lời, Dương Tiên độn thổ qua núi Cửu Tiên gặp Quảng Thành Tử và nói: "Ân Giao không giúp Tây Kỳ, mà cầm binh đánh lại Khương Thừa tướng". Quảng Thành Tử nói: "Thôi người về trước, ta sẽ xuống Tây Kỳ ngay bây giờ".

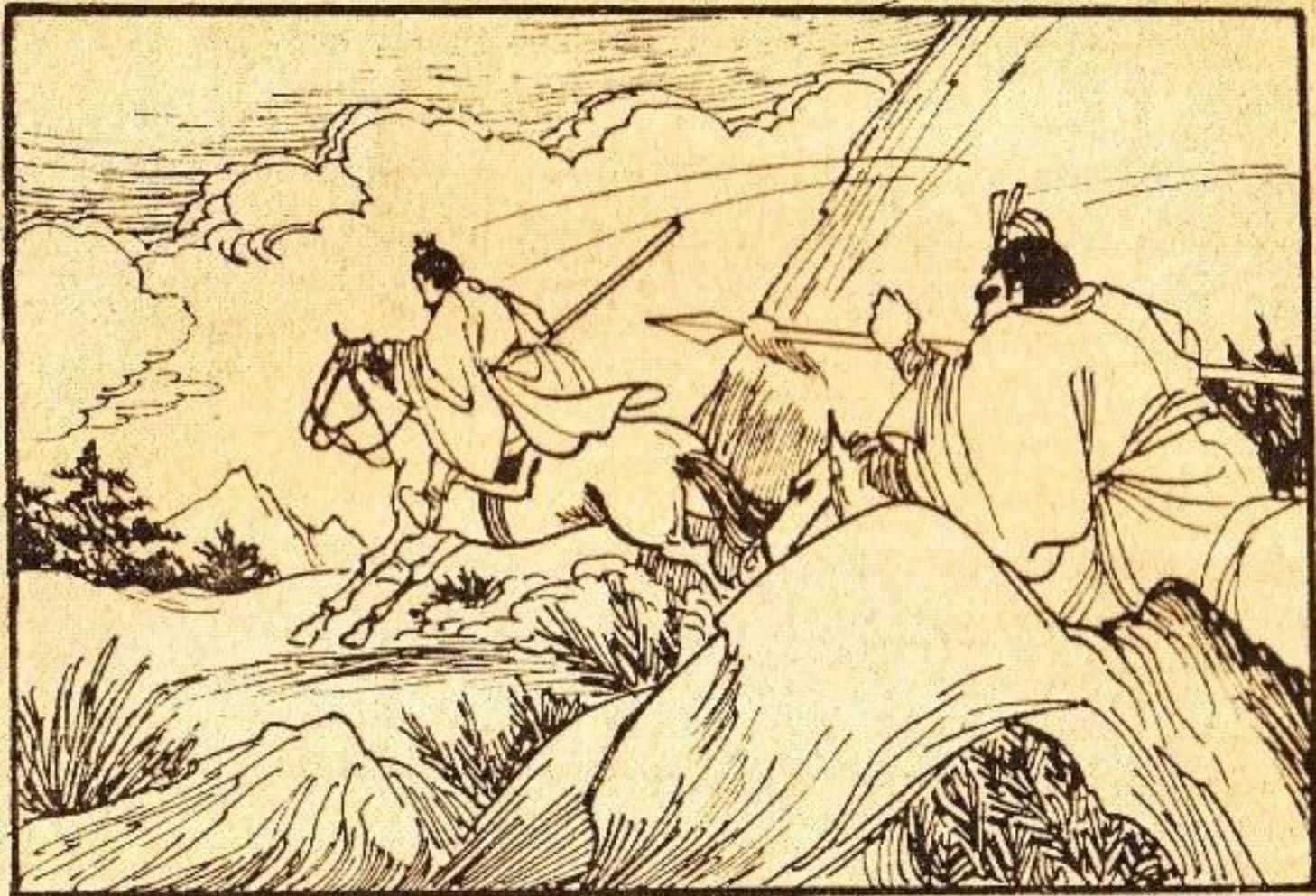
Dương Tiên lại đi thẳng vào yết kiến Vân Trung Tử thưa: "Nay có Mã Thiện, chém, đốt đều chẳng chết, nên tôi đến mượn kiêng chiêu yêu của sư thúc về diệt hắn, xong việc xin trả lại: "Vân Trung Tử thuận lời.

Dương Tiên trở về thuật lại mọi việc, Tử Nha mừng rõ liền sai Dương Tiên dẫn binh khiêu chiến để tìm tông tích Mã Thiện. Dương Tiên đến trước cửa dinh gọi lớn: "Mã Thiện chờ khoe tài, hôm nay ta đến lấy đầu người đây".

Quân vào báo, Ân Giao sai Mã Thiện cầm binh, Mã Thiện mới ra khỏi trại. Dương Tiên đã lấy kiếng chiếu yêu rọi vào mặt, thấy trong kiếng hiện lên một ngọn đèn đỏ rực.

Dương Tiên liền cầm giáo lướt tới đâm. Mã Thiện đánh được 30 hiệp. Dương Tiên trá bại chạy dài.

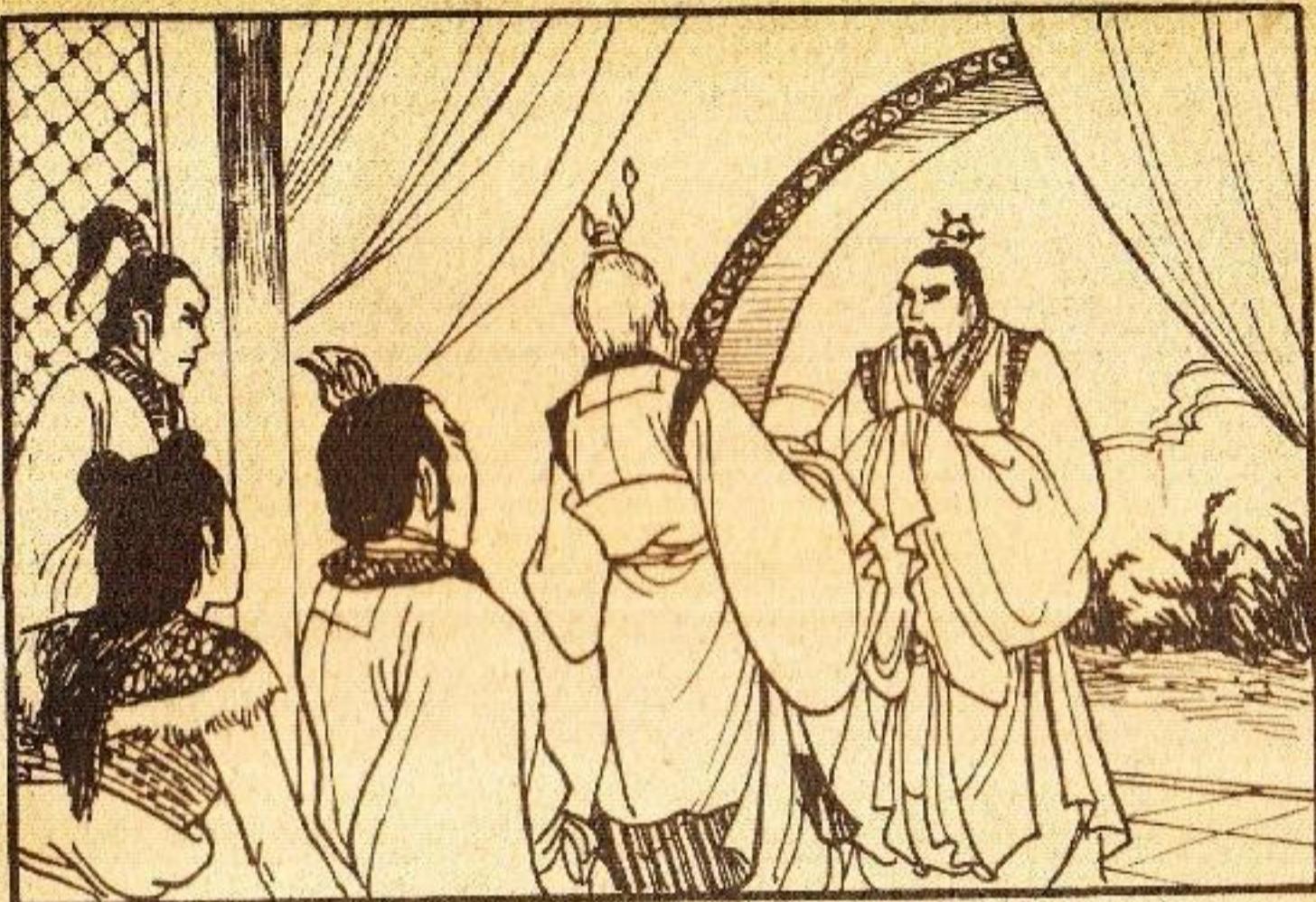
Dương Tiên vào thành kể lại việc đánh với Mã Thiện. Vị Hộ nói: "Theo tôi biết thì có 3 ngọn đèn lâu năm. Một ngọn nơi cung Huyền Đô, một ngọn nơi cung Ngọc Hư, một ngọn tại núi Linh Tựu, chưa chắc ngọn đèn nào thành hình, xin Dương huynh đi dò xét".

Dương Tiên liền đến cung Ngọc Hư trước. Đến nơi Dương Tiên hỏi Bạch Hạc đồng tử: "Ngọn đèn trong cung còn hay tắt?" Bạch Hạc đồng tử đáp: "Ngọn đèn lưu ly của Thiên Tôn vẫn còn cháy".

Dương Tiên biết không phải, liền già từ đến núi Linh Tru, vào động Huyền Giác hỏi Nhiên Đăng: "Ngọn đèn lưu ly của đạo trưởng còn cháy không?" Nhiên Đăng nhìn thấy đèn tắt, bèn nói lớn: "Con yêu này trốn đi rồi!"

Dương Tiễn về Tây Kỳ thuật chuyện. Tử Nha mừng rõ, bỗng có quân báo: "Quảng Thành Tử đến xin ra mắt. Tử Nha liền rước vào. Quảng Thành Tử chịu lỗi, nói: "Ân Giao tác tệ, tội ấy do bần đạo thất trách. Để bần đạo gọi nghe vào đây ta tội".

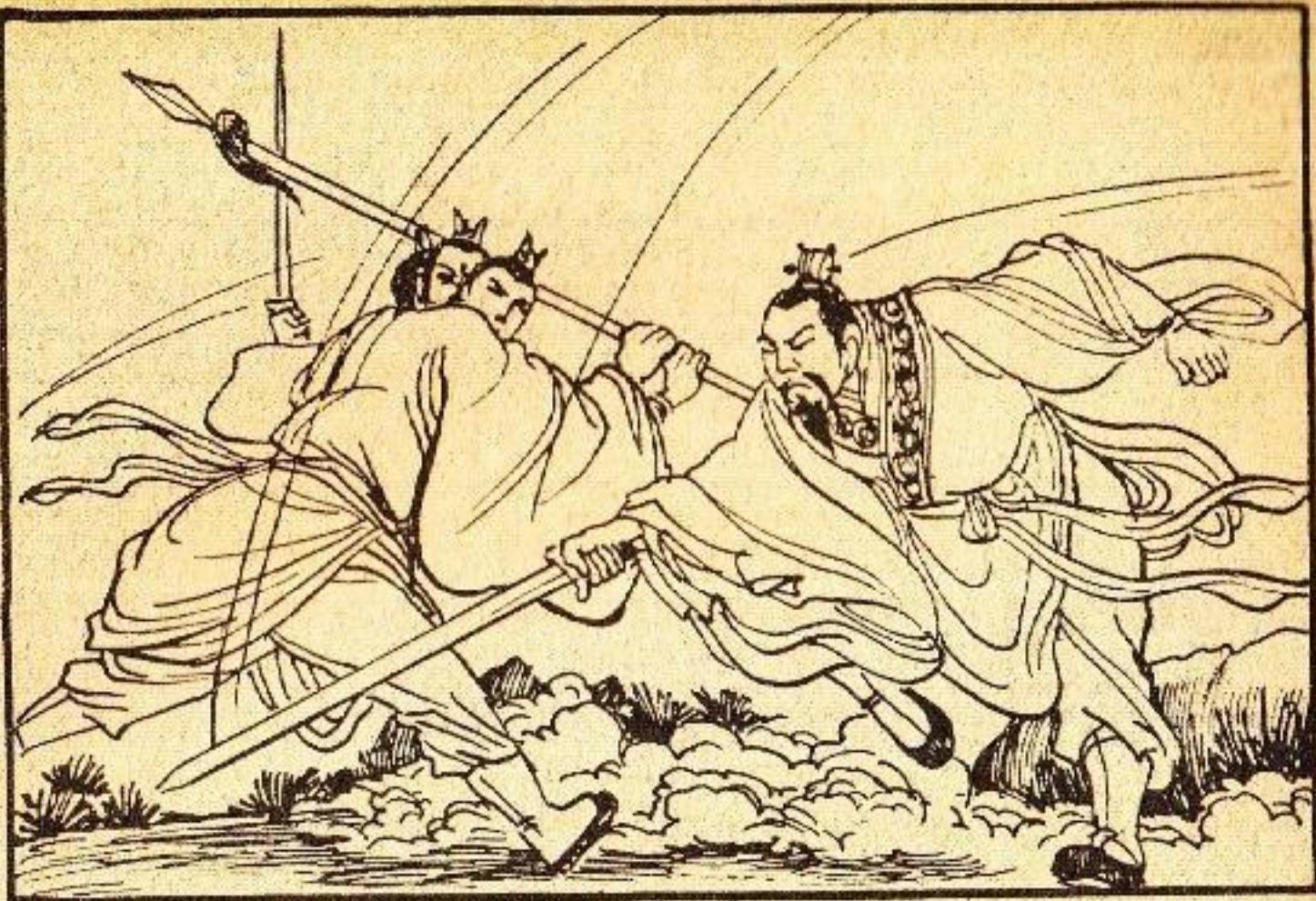
Quảng Thành Tử đến trước dinh Thương gọi lớn: "Ân Giao ra đây cho ta bảo". Quảng Thành Tử thấy Ân Giao mặc vương phục, nổi giận hét: "Súc sinh! Người thề với ta trên núi thề nào, mà bây giờ người trở lòng như vậy?"

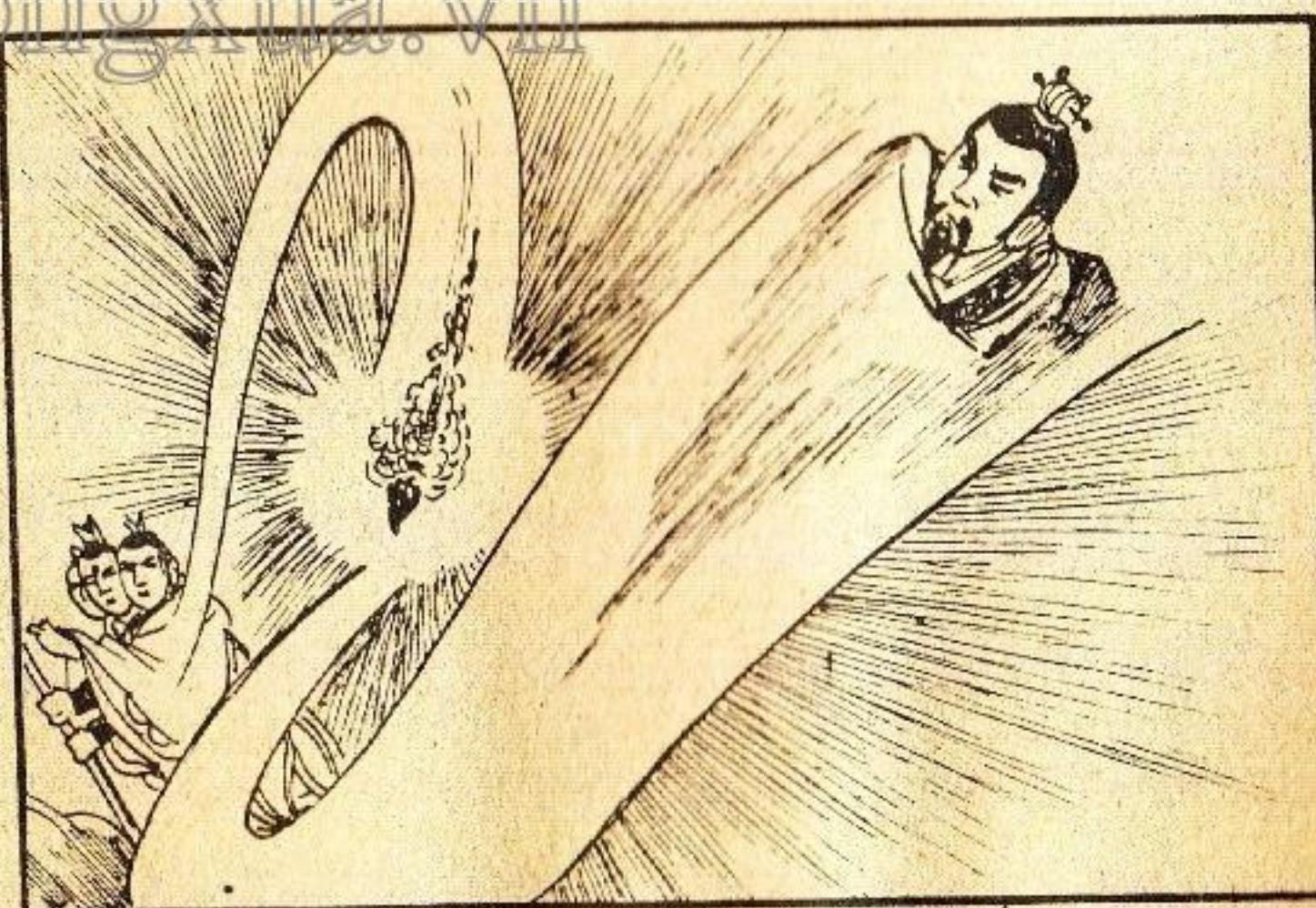
Ân Giao cay đắng nói: "Nay lòng con thảm thiết quá, không thể làm gì khác là giết Tử Nha trả thù. Con liều mình giết Tử Nha rồi sẽ đầu Châu lấy năm ái".

Quảng Thành Tử rút gươm chém, Ân Giao dỡ và nói: "Sư phụ cố tình buộc con vào thế bí, phải mang tiếng thát lê với thầy. Sư phụ muốn có một đệ tử hèn hạ, quên tình cha con, anh em mà theo phò kè thù không?"

Quảng Thành Tử nỗi giận chém một gươm nữa, Ân Giao khóc lớn: "Thầy đã không tưởng tình thầy trò, thì đệ tử sao giữ được tròn. Thôi thì dành làm đứa thất phu vây, Nói rồi hai thầy trò đánh nhau.

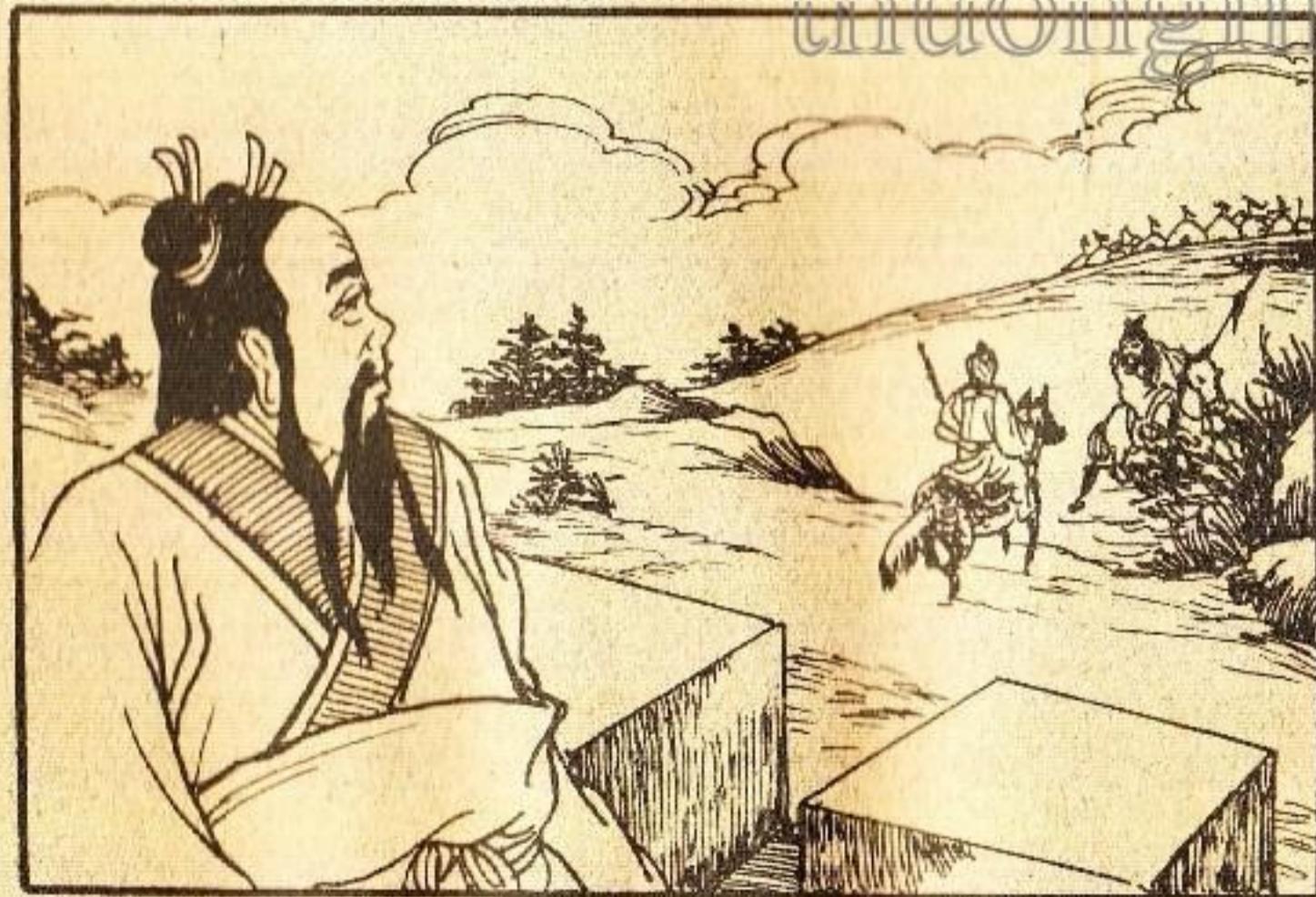

Ân Giao liền móc túi lấy Phiên Thiên Án quăng lên, Quảng Thành Tử kinh hãi, biết Phiên Thiên Án là báu vật lợi hại, liền hóa ra hào quang bay về thành.

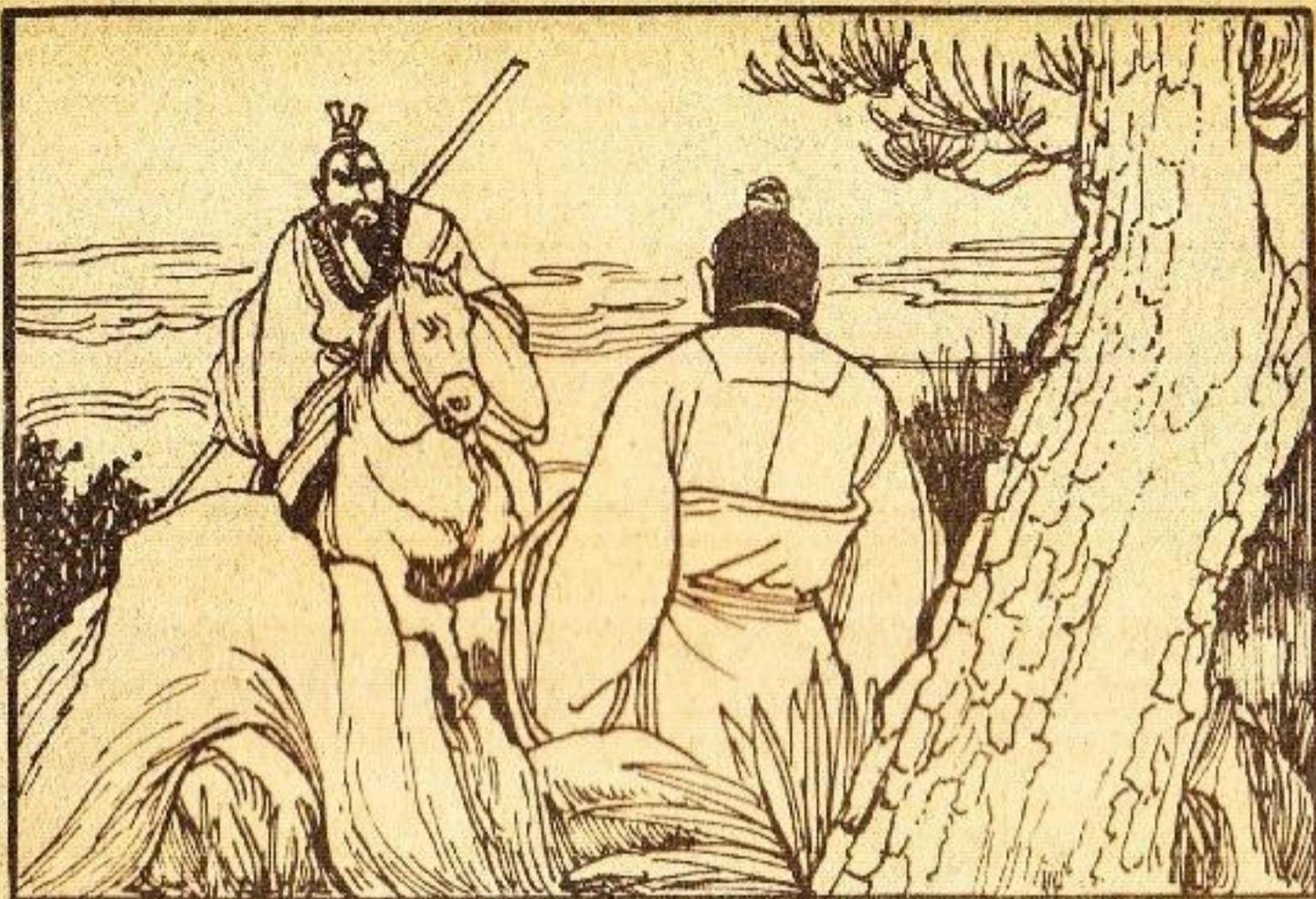

Quảng Thành Tử thuật lại chuyện cho Tử Nha hay—Tử Nha không rõ Phiên Thiên Ân là báu vật lợi hại thế nào mà Quảng Thành Tử kinh hãi như vậy? Bỗng có quân báo: "Có Nhiên Đăng đại sứ đến".

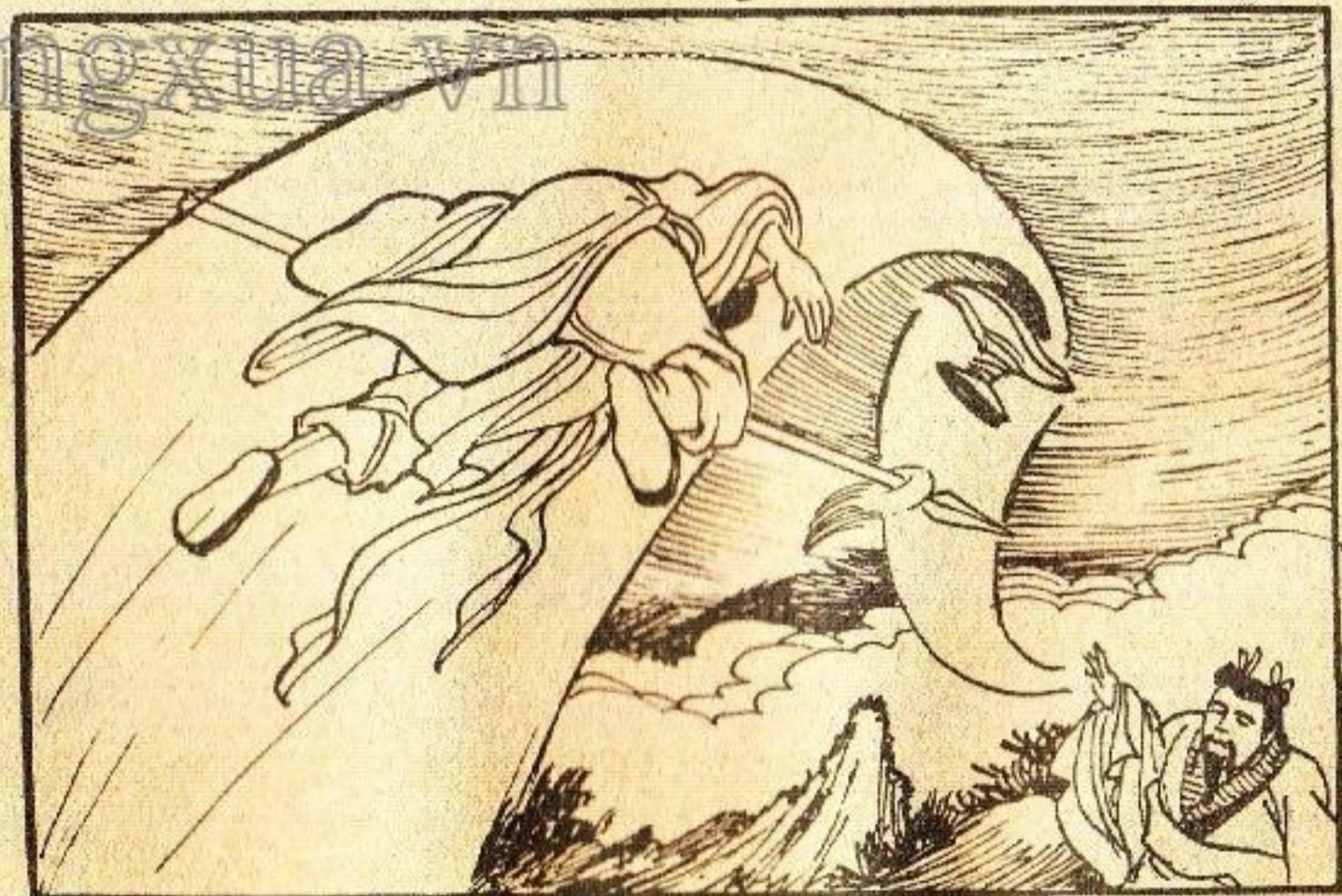
thuongmai

Nhiên Đăng nói: "Muốn bắt Mã Thiện, người phải làm kế này", liền kè tai dặn nhỏ Tử Nha. Tử Nha vâng lời cầm roi, lén lưng Tú bắt tướng đến trước trại Thương kêu lớn: "Mã Thiện, hôm nay ta quyết chém đầu ngươi!"

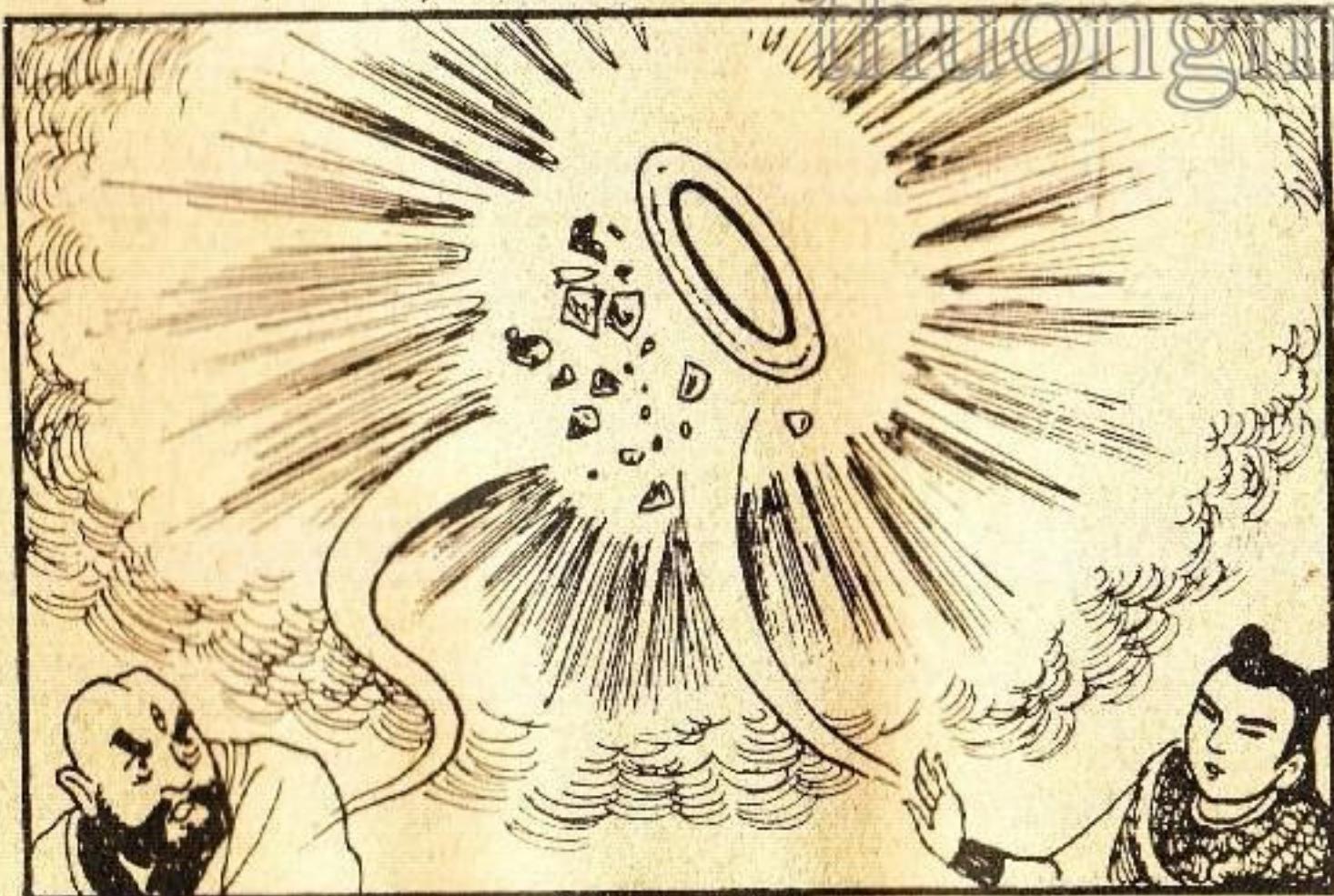
Mã Thiện xông ra, Tử Nha đánh được ít hiệp bò chạy về hướng Nam. Mã Thiện quát ngựa đuổi theo đến một cội dương, không thấy Tử Nha đâu, lại thấy một đạo sĩ dồn lại, nói: "Mã Thiện biết ta chẳng?"

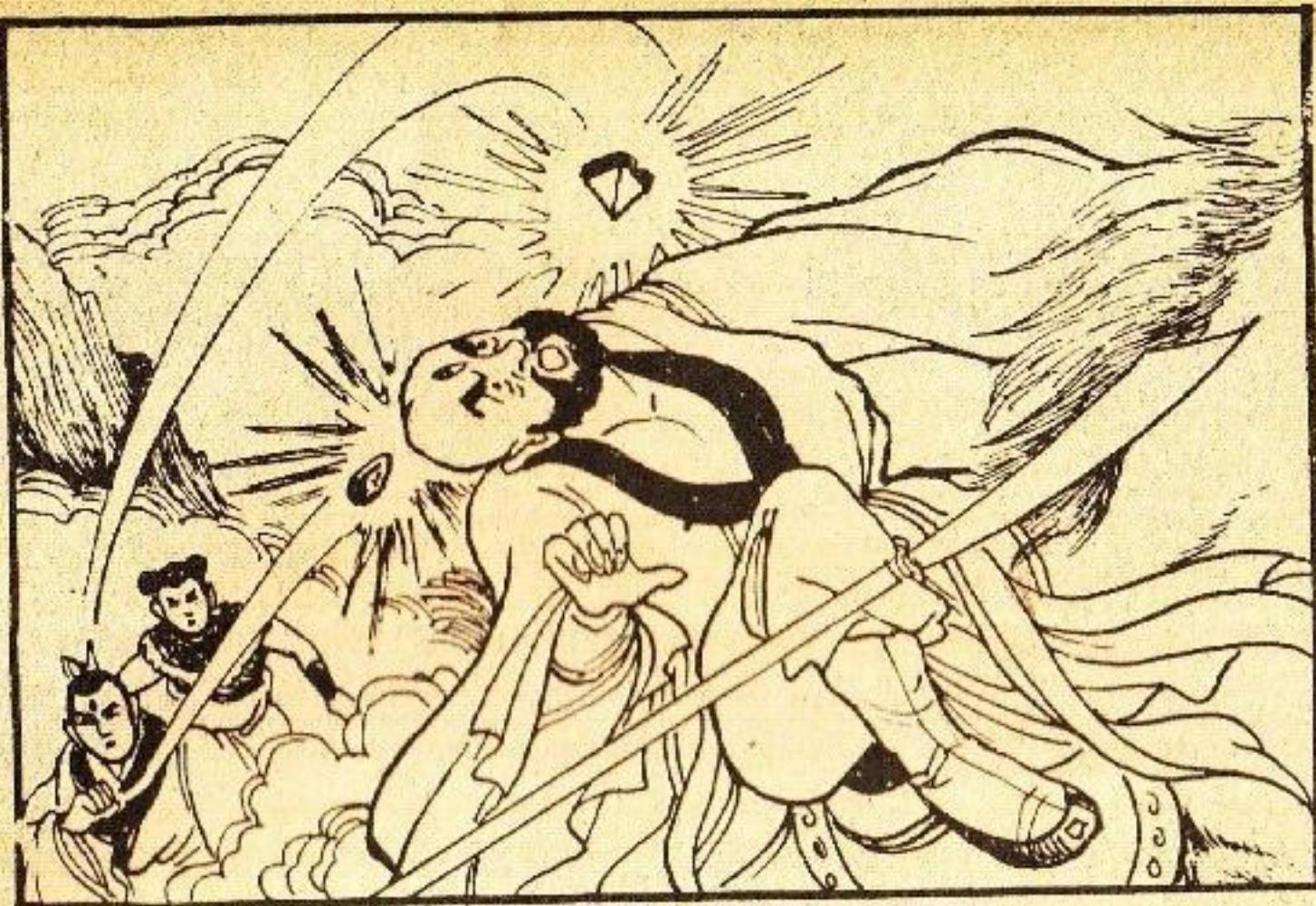
Vì Nhiên Đăng làm phép ản mặt, nên Mã Thiện không biết, liền dâm Nhiên Đăng. Nhiên Đăng lấy đèn lưu ly trong tay áo quăng lên, Mã Thiện biết là thầy mình, kinh hãi ản mình không kịp bị đèn lưu ly hút vào

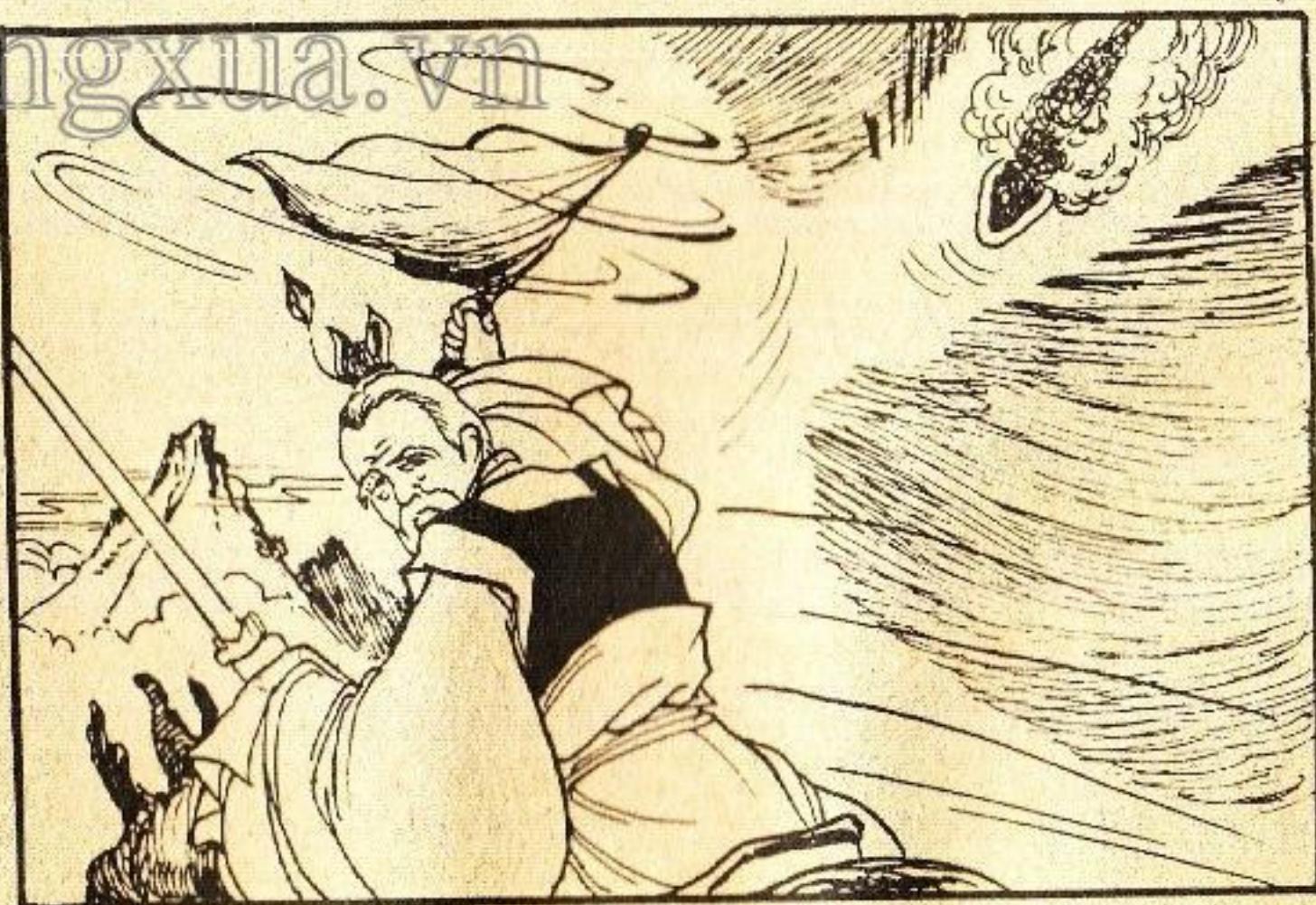
Nhiên Đăng sai Huỳnh Cân lực sĩ đem đèn về núi trước. Ân Giao nghe báo lấy làm lạ, liền dẫn quân đến thành khiêu chiến, đánh nhau với Tử Nha một hồi, Ôn Lương xông vào trợ chiến, Na Tra đón lại giao phong.

Ôn Lương quăng Bạch ngọc hoàn đánh Na Tra, Na Tra quăng Càn Khôn quyện lên nghe một tiếng nổ chát tai. Bạch ngọc hoàn bể vụn, nát như tro.

Na Tra ném tiếp Kim chuyên đánh trúng lưng Ôn Lương
gần sa xuống ngựa. Dương Tiên thừa thế bắn Ôn Lương
bè đầu chết tốt.

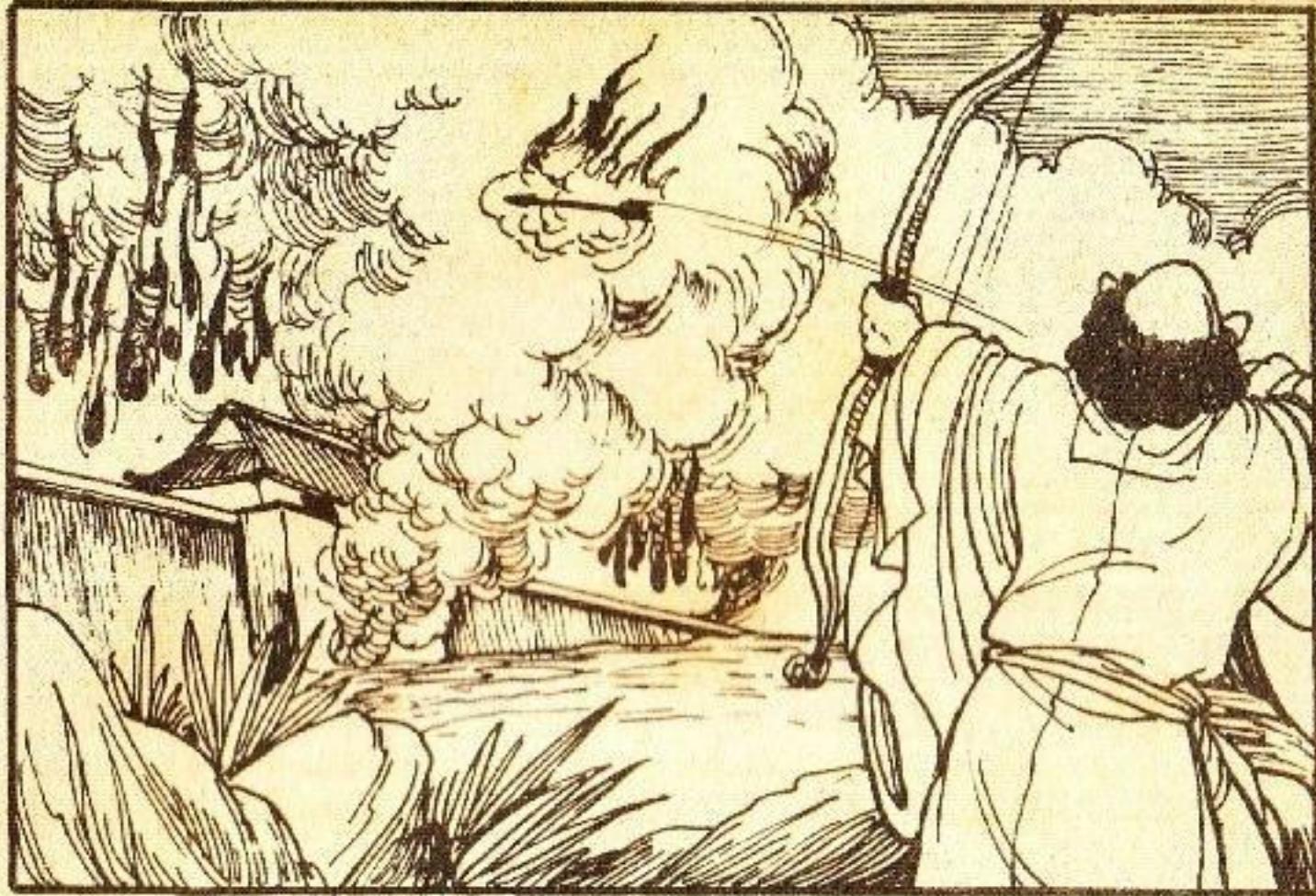
Ân Giao thấy vậy nổi giận ném Phiên Thiên Ân đánh Tứ
Nha. Tứ Nha thát kinh xổ Hạnh huỳnh kỳ ra che chở thân
mình, làm Phiên Thiên Ân không dám rơi xuống.

Tử Nha liền ném Đá thần tiên lên đánh trúng lưng, Ân Giao sa xuống ngựa, Dương tiễn toan chém đầu, may nhờ Trương Sơn, Lý Cầm lẹ tay đỡ được Ân Giao dộn thô chạy mất.

Ân Giao về dinh buồn bực không biết làm sao thì có một vị đạo sĩ xin ra mắt nói: "Bần đạo là Diêm Trung Tiên, tên thật là La Tuyên. Vì Thân Công Báo cầu khẩn nên bần đạo đến đây giúp điện hạ đánh Tây Kỳ".

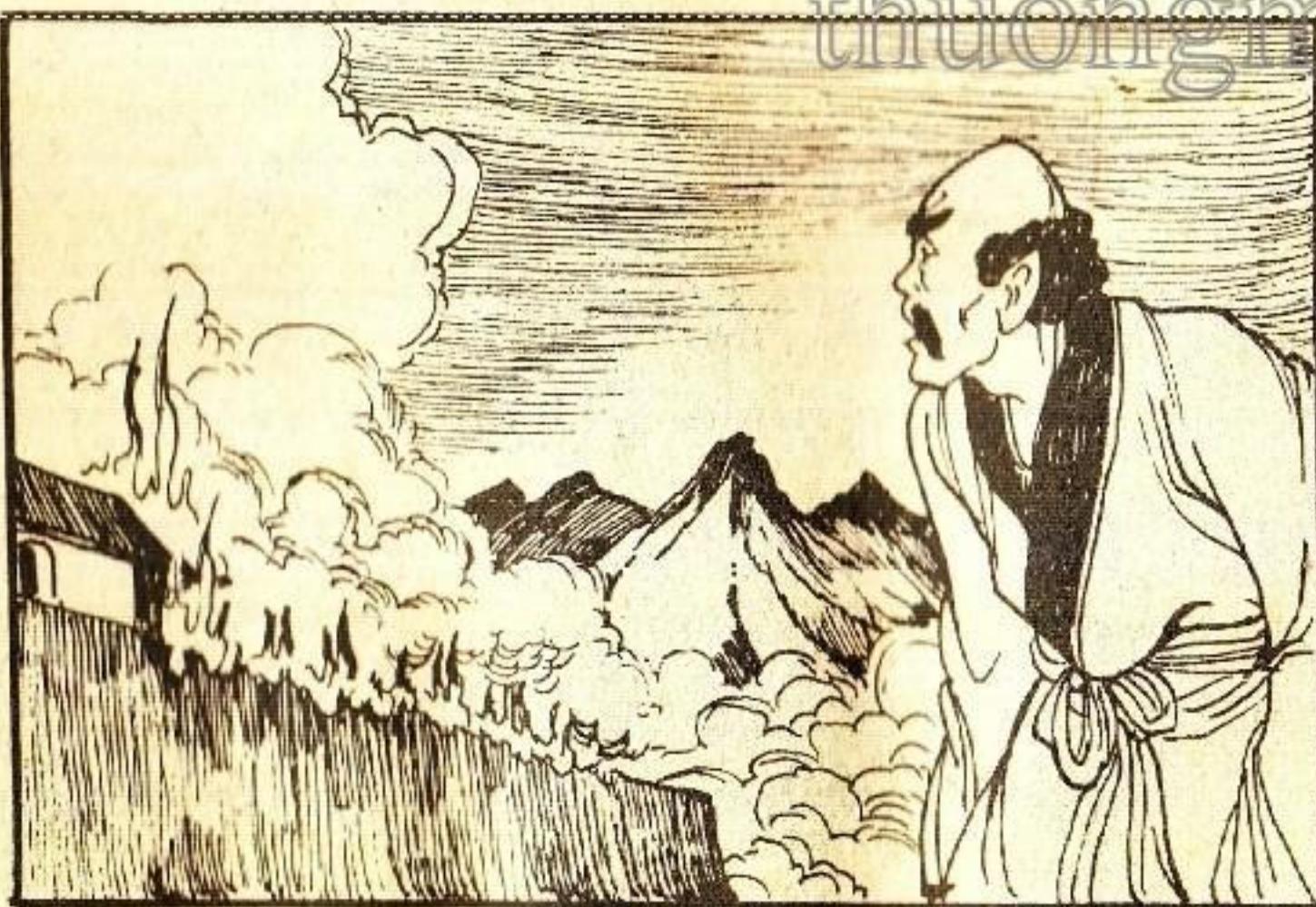
Vào canh ba, La Tuyên lấy Vạn lý Vân yên là thứ tên lửa, đem ra bắn vào thành Tây Kỳ. Khắp bốn cửa thành khói bay mù mịt, lửa dậy phùng phùng.

La Tuyên lại làm phép cho hàng vạn con ngựa lửa bay vào đốt khắp thành, còn trên không thì sai hai con rồng lửa phun lửa xuống.

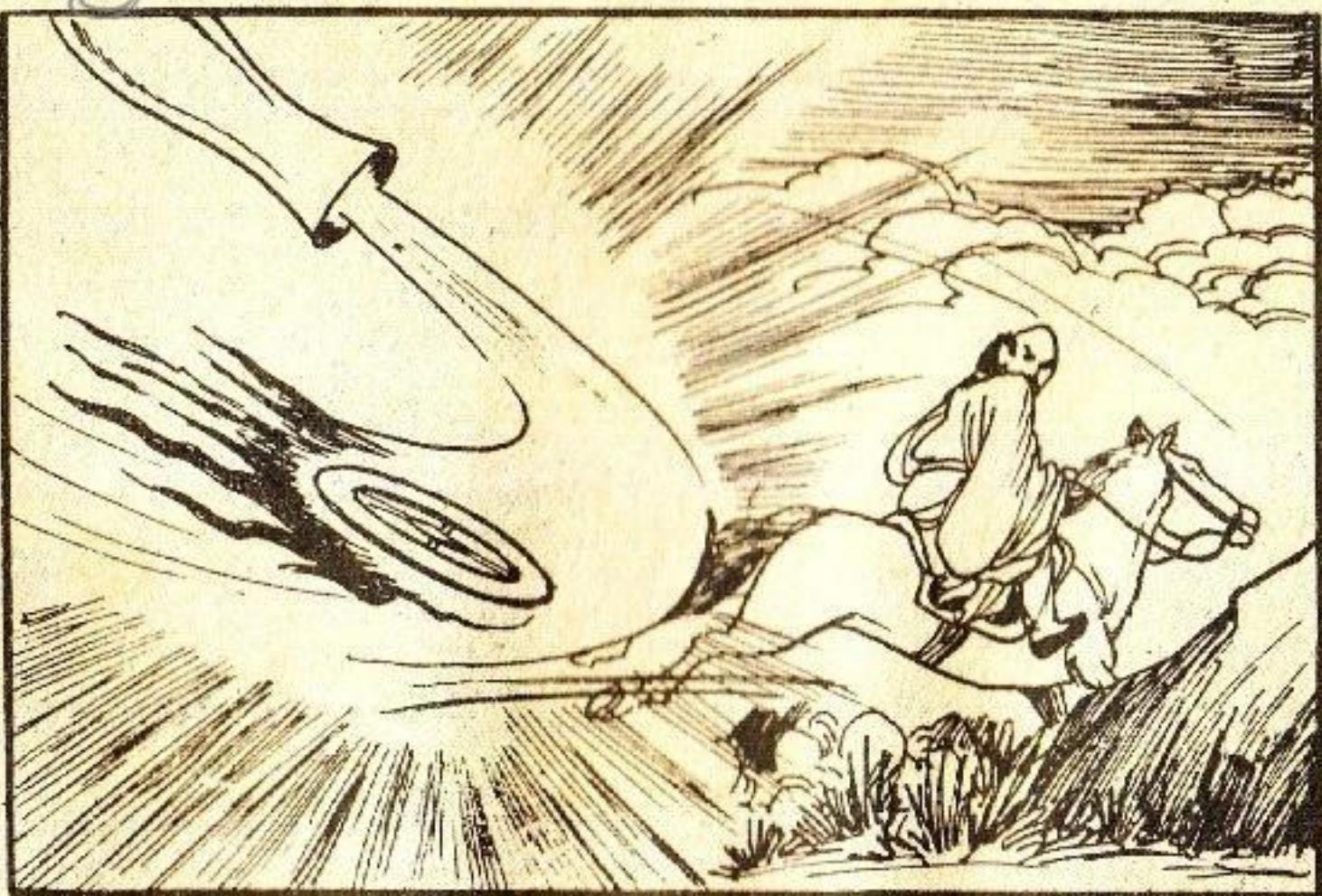
Bấy giờ Long Kiết công chúa ở núi Phụng Hoàng đã có lòng giúp Tử Nha đánh Trụ, nay thấy La Tuyên đốt thành liền ném lưới Vụ Lộ Càn khôn bắt bầy quạ lửa.

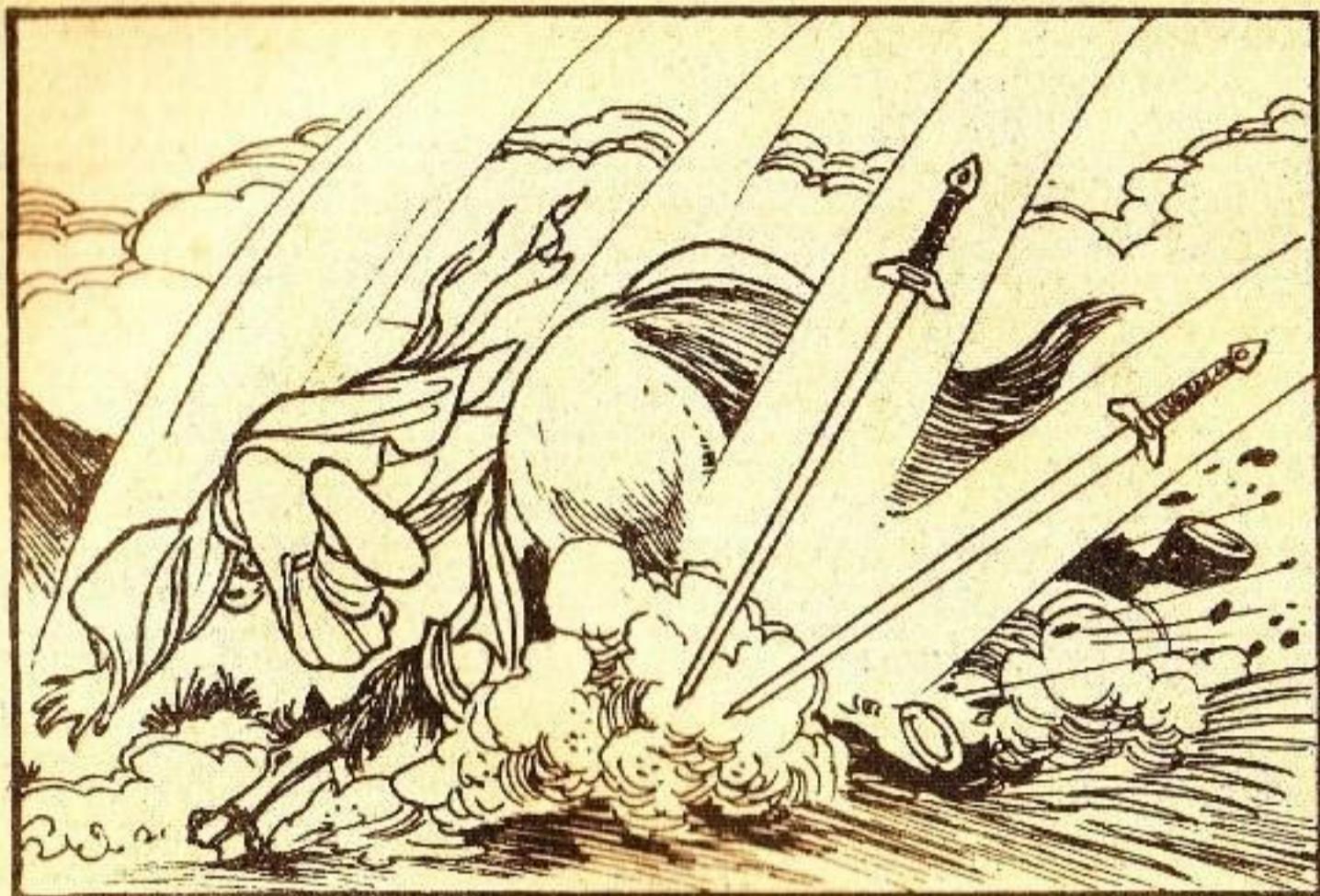
Khi lưới Vụ Lộ được giăng lên, cả bầy quạ lửa sa vào nén lửa bót sức thì La Tuyên không rõ vì đâu quạ lửa mất hết.

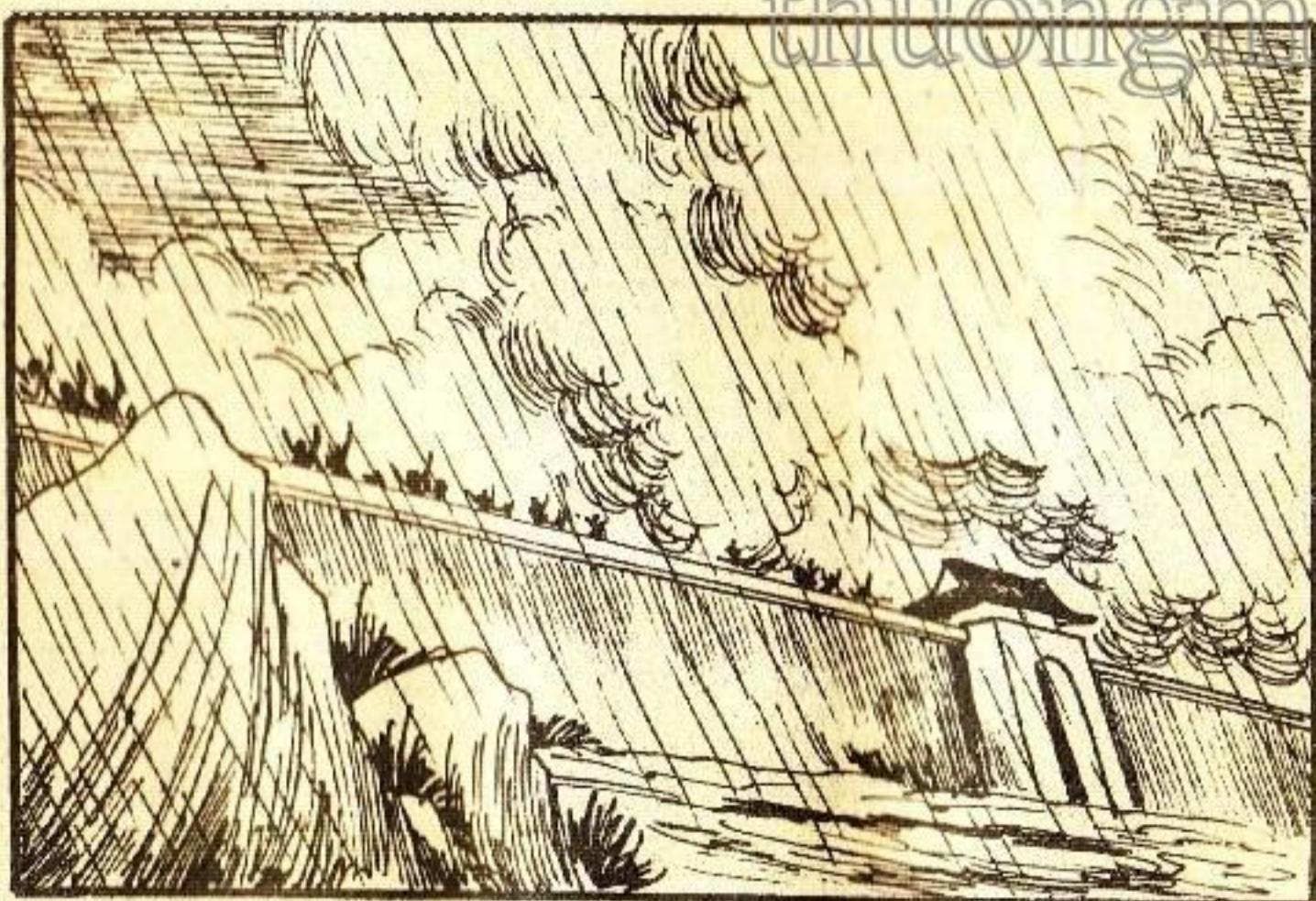
La Tuyên nhìn lên trời thấy Long Kiết công chúa cười
loan xanh thì nỗi giận quăng bánh xe Ngũ long lên. Công
chúa cười lớn: "Phép thuật ngươi chỉ chừng đó thôi, có gì
mà khoe khoang!"

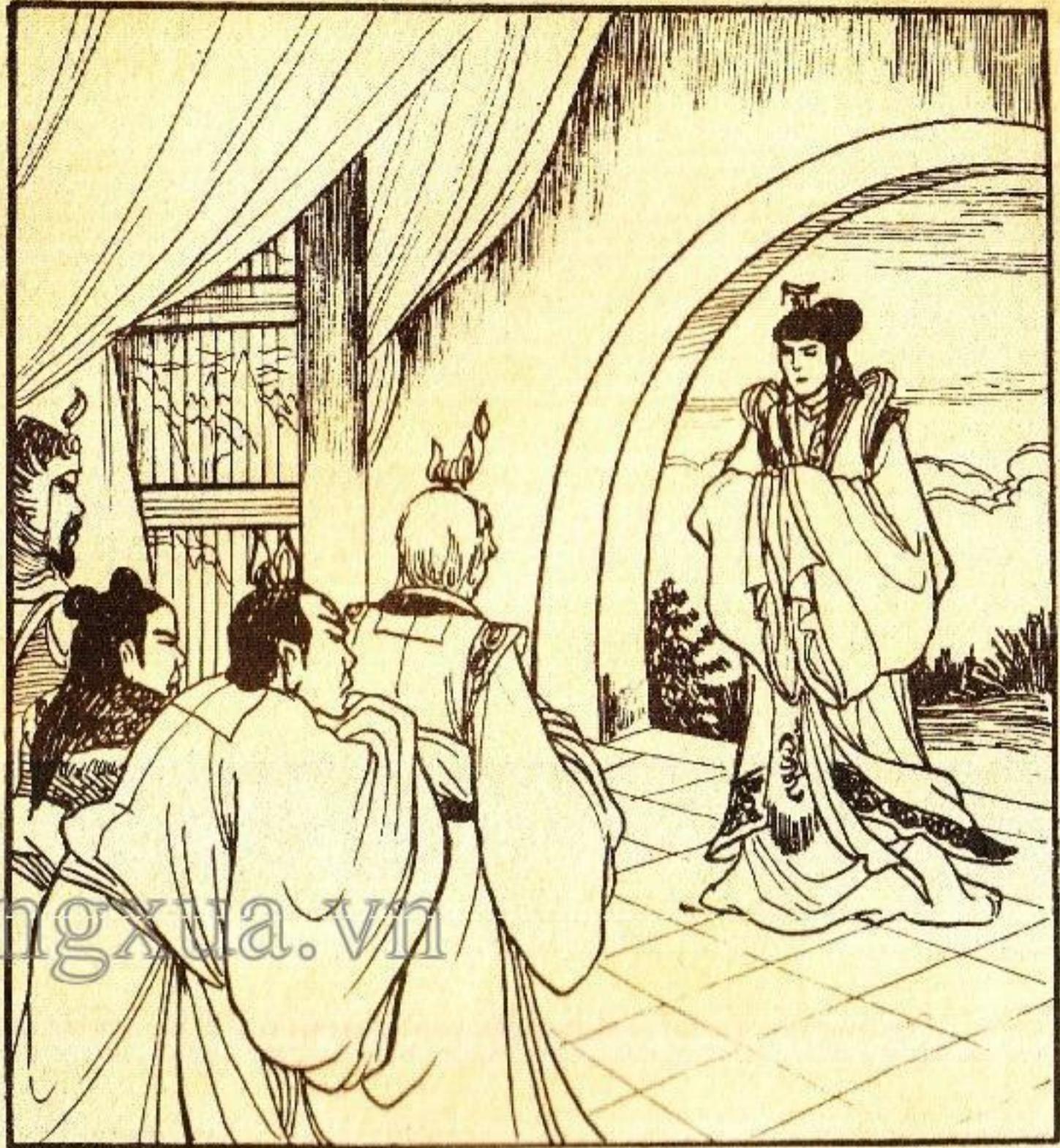
Công chúa lấy bình Tứ hải đưa ra thâu bánh xe vào đó.
La Tuyên biết cự không lại, giục ngựa chạy dài.

Công chúa phóng Nhị Long kiếm bay theo chém ngựa của La Tuyên té nhào. La Tuyên rơi xuống đất đòn thô trốn mắt.

Long Kiết Công chúa liền hóa mưa chữa lửa cho thành Tây Kỳ. Dân chúng reo mừng. Bá quan dầm mưa đến thăm nhau suốt đêm, không ai ngủ được.

Trời mờ sáng, Công chúa vào thành. Tử Nha mừng rõ ra đón rước. Nhiên Đăng và Quảng Thành Tử cùng tạ ơn. Long Kiết công chúa nói: "Trước kia ta phạm lỗi tại hội Bàn đào nên mẹ ta là Diêu Trì Kim Mẫu dày xuống núi Phụng Hoàng. Thấy La Tuyên đốt thành, ta đã làm mưa giải cứu. Nhân dịp, ta ở lại đây giúp Thừa tướng đánh Trụ, lập công đèn tội để sau này trở lại cung tiên". Tử Nha mừng rõ truyền dọn một nhà riêng cho Công chúa ở.